

NHỮNG THỰC TẠI KHÔNG THỂ SAI LẦM CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI HẰNG SỐNG

 ...Breeding, Kentucky; phải có mặt ở đó lúc hai giờ để dự tang lễ, để chôn cất một...Henry Branham, là em họ của tôi, vợ anh ấy đã chết. Và lời thỉnh cầu cuối cùng của cô ấy, rằng tôi làm tang lễ cho cô ấy. Và đó là tại Breeding, Kentucky. Đó là khoảng một trăm năm mươi hay sáu mươi dặm, tôi đoán, ở phía dưới, hay gần như thế, xuống phía nam. Và tôi sẽ phải về sớm một chút, vì lý do xuống đó.

² Và rồi chúng ta quay trở lại vào tối nay, và rời đi vào chiều mai. Chúng ta...Tôi được cho là sẽ ở Tulsa trong tuần tới, tại Tulsa, Oklahoma. Nhưng tôi sẽ không đi trước thứ Ba, đến Tulsa. Và rồi chúng ta quay trở lại vào tối thứ Bảy, ở vào tối thứ Bảy.

³ Và rồi sáng Chúa nhật, sáng Chúa nhật tới, khoảng ba giờ, chúng tôi lên đường đi miền Tây, và rồi chúng tôi sẽ không trở lại nữa cho đến mùa thu này, khi tôi trở lại và đem theo gia đình và các thú; và chúng tôi sẽ trở lại vào mùa thu này, ý Chúa. Và tôi chắc chắn muốn xin hội thánh cầu nguyện cho tôi.

⁴ Và tôi muốn xem thử tôi có thể ở đây được không. Chúng ta hãy xem, đây sẽ không phải là đêm tiệc thánh, hay là phải? [Anh Neville nói, “Không.”—Bt.] Không. Tôi đã ở đây đêm tiệc thánh vừa rồi. Nhưng đã không quay lại vì...Tôi sẽ không có mặt ở đây đúng thì giờ tiệc thánh này. Đó sẽ là tối Chúa nhật tới, [“Vâng.”] sẽ là tiệc thánh? Tôi luôn luôn thích tiếp tục giữ về điều đó, đấy. Luôn luôn, khi anh em ăn và uống điều này, anh em tỏ cho thấy sự chết của Chúa cho đến khi Ngài tái lâm.

⁵ [Anh Neville nói, “Anh Branham?”—Bt.] Vâng. [“Anh sẽ thông báo điều đó, sinh nhật của Chị Edith, chúng ta sẽ có một buổi nhóm nhỏ dưới đó vào tối thứ Sáu tới.”]Ồ, điều đó rất tốt. Chị Edith Wright đã trẻ hơn một ngày tuổi. Và chị ấy...Họ sẽ có

một buổi nhóm nhỏ xuống nhà chị ấy vào tối thứ Sáu tới. Ồ, thật tốt biết bao! Được rồi. Mọi người có được mời không? [“Bất cứ ai.”] Mọi người được mời đến dự sinh nhật của Chị Edith của... Chị ấy sẽ khoảng mười tám tuổi; đúng thế không, Chị Edith?

6 Giống như tôi đã nói ngày nọ, tôi nói, “Anh biết đấy, tôi vừa mới qua tuổi hai mươi lăm.”

Và một người nhìn quanh, nói, “Hả?”

7 Và tôi nói, “Lần thứ hai của tôi.”

8 [Một chị nói, “Anh Branham.”—Bt.] Khi nào? [“Ba mươi chín.”] Là ba mươi chín. Chà, điều đó dường như không thể, phải không? Ba mươi chín. Tôi luôn coi chị ấy như một cô bé, anh em biết đấy, bởi vì khi tôi biết Edith lần đầu tiên, Tôi đoán đó là... Edith, hãy xem, tôi đã biết chị, tôi đoán, khoảng hai mươi năm rồi, Tôi đoán, hai mươi lăm năm, có lẽ hai mươi tám.

9 Anh em thấy, tôi đã giảng khoảng ba mươi mốt năm, tôi nghĩ, vì vậy tôi nghĩ tôi đã biết chị ngay sau khi tôi bắt đầu giảng, gia đình Wright. Vì vậy, rất biết ơn vì tôi đã biết những người đó. Họ chắc chắn là nguồn cảm hứng trong đời tôi.

10 Và nếu gia đình Wright sẽ đi vào cõi Đời đời, và tôi vẫn đang sống, tôi không thể đi qua nơi đó mà không cõi mủ ra, để nghĩ về những điều vĩ đại mà Đức Chúa Trời đã làm trên sườn đồi đó! Ồ, chao ôi! Đó là nơi, ồ, mọi thứ chỉ diễn ra ở dưới đó. Và tôi đã thấy ở đó, đang diễn ra, về sự kiện Thiên sứ của Chúa đến thăm Georgie Carter. Đến nơi mà Ngài đã dẫn tôi đi trên sườn đồi đêm đó, với cây thường xuân độc đó. Và rồi Ngài cũng đã gặp tôi ở đó trong khả tượng, và chiếu sáng xuống từ những bụi cây thù du. Họ...Ồ, chao ôi, thật nhiều điều đã xảy ra.

11 Anh Wright đang nằm ở cận kề cái chết, khi tất cả các bác sĩ đã bỏ qua. Và các thành viên giáo hội của anh ấy ở dưới đó, nói với anh ấy, “Hãy đi kiếm người chữa lành Thiên liêng của anh bây giờ.”

12 Tôi đang ngồi trên đồi, khóc trong bốn ngày, cầu nguyện cho anh ấy. Chúa đã phán một khả tượng, phán, “Hãy đi nói với người ấy CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Người ấy sẽ chôn kẻ đang làm

trò cười về mình.” Và anh ấy đã làm vậy. Đúng thế. Và tất cả những điều đó.

¹³ Và rồi ở đó Đức Thánh Linh, lần đầu tiên trong lịch sử của—của Hội thánh, mà tôi đã từng thấy nó ứng nghiệm, khi Ngài đã phán với...những con sóc đó xuất hiện. Ngoài ra, đã cho Chị Hattie bất cứ thứ gì mà chị ấy muốn cầu xin, bất kể đó là gì, tiền bạc hay bất cứ thứ gì khác, nói, “Nó sẽ được đặt trong lòng người ngay bây giờ.” Chị đã cầu xin linh hồn của hai con trai mình. Và Đức Chúa Trời đã ban chúng cho chị. Và thật nhiều điều đã xảy ra dưới đó trên đời. Xin Chúa ban phước cho họ, là lời cầu nguyện của tôi.

¹⁴ Này, bé Sharon Rose bị ốm ở đây, bé Sharon Rose Daulton. Sharon Rose ở đâu? Có...Cô ấy vừa đi ra ngoài. Ừ-m. Được rồi, chúng ta sẽ...

¹⁵ [Một anh em nói với Anh Branham—Bt.] Nói gì? [Người anh em nói lại.]Ồ, anh em biết điều gì, chúng ta hãy cầu nguyện cho họ bây giờ.

¹⁶ Bởi vì, tôi sẽ nói cho anh em biết tôi phải làm gì. Ngay khi tôi có thể hoàn tất, tôi muốn đến, tôi phải xuống Kentucky. Và tôi đã...Ồ, nếu đó là một trăm năm mươi dặm, tôi không biết. Đó là Breeding, Kentucky. Tôi không có ý tưởng nó bao xa. Anh em đi hết lối rẽ xuống, và rồi khoảng cách tương tự, hoặc xa hơn một chút, qua đó, xuống gần chỗ của Anh Beeler, và đi qua thành phố đó, và thành phố khác, và thành phố khác, và thành phố khác, đến một nhà thờ nhỏ mà ông tôi đã xây dựng, một giáo hội Giám Lý nhỏ mà tôi đã giảng cách đây hai mươi lăm, ba mươi năm.

¹⁷ Và người phụ nữ này sẽ được chôn cất từ đó. Chị ấy là một y tá. Và chị đã chết đột ngột, và yêu cầu cuối cùng của chị là—là để tôi giảng cho tang lễ của chị. Và rồi một số người của tôi đến ngày hôm qua và hỏi tôi có đi làm điều đó không, và tôi—tôi thật sự không thể từ chối họ; anh ấy đang ngồi đó khóc, nói, “Đó là lời thỉnh cầu cuối cùng của cô ấy.” Vì vậy thật khó khăn, anh em biết đấy. Và tôi chỉ nói, “Ồ, tôi muốn đi xuống nhà thờ, và tôi muốn gặp những người ở đó, và rồi cũng nhận lấy điều đó.” Vì vậy, tôi phải hầu như vội vàng để đến đó, để anh em hiểu.

18 Bây giờ trong khi họ đang chuẩn bị, tôi tin, Anh Daulton... [Một anh em nói, “Cô ấy đã đi vào nhà vệ sinh.”—Bt.]Ồ, ồ, được rồi. Đó chỉ là, chúng ta sẽ đợi một chút cho đến khi...

19 Anh mang bé Janice lên đây. Và bất cứ ai khác muốn đến và được cầu nguyện cho, điều đó được thôi. Và chúng ta...

20 Cháu khỏe không, Janice? Chà, đây là—đây là một quý cô xinh đẹp. Hãy đến đây. Lý do cô ấy rất xinh đẹp, đây là con của chị tôi. Và tôi muốn trở lại đây để mọi người có thể nghe tôi, những gì tôi nói. Bây giờ, bé yêu này, nó có một người mẹ khỏe mạnh và một người cha khỏe mạnh, nhưng điều gì đó đã xảy ra với đứa trẻ này. Cô bé thanh tú, thật thanh tú, và nhỏ bé và gầy yếu. Dễ thương hết sức; và, dĩ nhiên, anh em biết tôi nghĩ vậy. Nhưng điều gì đó luôn luôn không ổn với đứa trẻ này. Satan đang cố gắng chiếm lấy đứa trẻ. Và có lẽ Đức Chúa Trời đã đặt tay Ngài trên đứa trẻ, đấy. Chúng ta có thể quan sát, khi anh em thấy Sa-tan làm việc. Đó chỉ là, hãy xem, có điều gì đó đang nằm ở đâu đó. Bây giờ cô ấy bị ốm trong vài ngày.

21 Tôi không đi ra ngoài đó, bởi vì tôi không biết cô ấy đã khỏe hay chưa. Tôi phải đi đến Florida và các vùng lân cận.

22 Và, nhưng cô ấy bị sốt. Đúng thế không, thưa chị? Cô ấy, bị sốt kinh khủng, và khoảng một trăm và... [Một chị nói, “Ba.”—Bt.] một trăm lẻ ba, tức là tăng năm độ. Các bác sĩ không biết nó là gì. Và họ hầu như nghĩ đó là bệnh sốt thấp khớp. Nếu đó là một cơn sốt thấp khớp, điều đó có thể khiến tim cô ấy ở trong tình trạng khủng khiếp, giống như chú của cô ấy đã chết bởi bệnh ấy. Nhưng tôi sẽ tuyên bố sự sống của đứa trẻ này cho Chúa Jêsus Christ, đấy.

23 Và anh em biết Đa-vít, như tôi đã nói một lần trước đây, ở đây. Đa-vít nói với Sau-lơ, ông nói...Sau-lơ muốn đưa cho ông một áo giáp và một ngọn giáo, để chiến đấu với Gô-li-át, người khổng lồ. Ông nói, “Tôi—tôi—tôi không biết gì về chúng,” ông nói, “nhưng hãy cho tôi có cái trình này, như những gì tôi đã chứng minh, các anh thấy đấy.” Và ông nói, “Một con sư tử đến, bắt một con chiên của cha tôi. Và tôi đuổi theo nó, với cái trình ném đá này, và tôi đã bắt được nó. Và tôi đã mang chiên về.”

24 Bây giờ, đây cũng là những con chiên, chiên con và chiên, chiên của Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng ta hãy đi theo họ sáng nay, như là Hội thánh của Đức Chúa Trời, để mang họ trở lại. Bây giờ bác sĩ không biết phải làm gì cho đứa trẻ.

25 Và tôi nghĩ con gái nhỏ của Anh Ed, cũng đã có một loại bệnh hen suyễn phát triển nào đó hay điều gì đó.

26 Ồ, tôi tin rằng Chúa Jêsus đã phán điều này, “Ta ban cho các ngươi những chìa khóa của Nước Trời. Hễ điều gì các ngươi buộc dưới đất, sẽ bị buộc trên Trời. Những gì các ngươi mở dưới đất, sẽ được mở ra trên Trời.” Chúng ta tin điều đó, bằng cả tấm lòng. Bây giờ, Đức Chúa Trời ban cho chúng ta đức tin để tin điều đó bằng cả tấm lòng, khi chúng ta cầu nguyện.

27 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, con giữ ở đây bông hoa nhỏ bé mảnh mai này của gia đình Weber, ngọt ngào, dịu dàng, tinh tế. Và các thầy thuốc, họ trung tín; họ đang cố gắng với tất cả những gì họ biết, để cố gắng tìm ra vấn đề với đứa trẻ, nhưng họ không thể làm điều đó. Và con đang nắm tay cô ấy, và tôi không tin cô ấy bị sốt thấp khớp. Con tin, nếu là vậy, Ngài sẽ nói cho con biết. Con tin rằng đó là Sa-tan đang cố gắng vây hãm sự sống của đứa trẻ này. Và chúng con đang tuyên bố cô ấy sáng nay, vì Vương quốc của Đức Chúa Trời.

28 Người kẻ thù của đời sống con người, người kẻ thù của Đức Chúa Trời Toàn Năng, ta đến thay mặt đứa trẻ này, để đuổi người ra khỏi nó. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, người hãy lìa khỏi đứa trẻ này. Người có thể trốn khỏi bác sĩ, nhưng người không thể trốn tránh Đức Chúa Trời. Lời cầu nguyện của đức tin này được tập trung vào, trong Danh Chúa Jêsus, để đập vào người trong thân thể của đứa trẻ này. Và Nó sẽ đánh vào điểm quan trọng đó bất cứ nơi nào người được ẩn giấu, và người sẽ được mở ra và mang ra. Và đứa bé sẽ sống và khỏe mạnh, vì chúng ta dâng nó trong Danh Chúa Jêsus Christ, cho nó được chữa lành. A-men.

29 Delores, tôi sẽ không lo lắng hơn một chút nào về điều đó nữa. Vâng. Janice sẽ ổn thôi, và thế là xong.

30 Rồi chúng ta có một bé Daulton ở đây. Chúng thật ngọt ngào! Thật là một đứa bé đáng yêu! Chao ôi, cháu nặng kinh khủng!

Đó chẳng phải là một bé gái đáng yêu sao, một cô bé trông giống người Ai-len thực sự với đôi mắt xanh và mái tóc đen. Và nó chỉ là một người thờ khò khè, lá phổi nhỏ bé của cô ấy và mọi thứ. Nó đã phát triển một bệnh hen suyễn, giống như, trong cổ họng của nó.

³¹ Ôi Chúa, một con sư tử và một con gấu đến, Đa-vít nói, và bắt một số chiên con của cha, và ông đuổi theo chúng, và ông đã có thể chinh phục con sư tử và con gấu đó. Và chúng con đến sáng nay như những người tin (giống như Đa-vít) trong Đức Chúa Trời của Thiên đàng, Đấng đã tạo nên Trời và đất, đến vì đứa trẻ này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

³² Và, hỡi Sa-tan, ngươi là kẻ đã làm khổ đứa trẻ này, ngươi sẽ phải thả nó ra, vì chúng ta ra lệnh cho ngươi hãy để cho đứa trẻ đi, để nó sẽ khỏe mạnh. Ta quở trách ngươi, hỡi Sa-tan, và trách ngươi bởi sự sống lại của Chúa Jêsus Christ Con Đức Chúa Trời, Đấng đã đắc thắng trên ngươi, và tất cả quyền lực của ngươi đã bị hư hỏng. Và ngươi không có quyền phép. Và ta đắc thắng trên ngươi, bởi đức tin trong Danh Chúa Jêsus Christ, Đấng là Con Đức Chúa Trời, Đấng đã ủy thác cho chúng ta qua Phúc âm này, rằng trong Danh Ngài chúng ta sẽ đuổi ngươi ra; đó là một sứ mạng được ban cho bởi Đấng Christ. Ngươi sẽ rời bỏ cô bé. Vì, chúng ta buộc ngươi, như Danh Chúa Jêsus Christ, hãy lìa khỏi đứa trẻ. Và cô bé sẽ khỏe mạnh.

³³ Bây giờ chị đừng nghi ngờ chút nào, Chị Daulton. Đừng lo lắng nữa. Đức Chúa Trời đã phán vậy, điều đó giải quyết ổn thỏa.

³⁴ Đứa nhỏ này là ai? [Một chị nói, “Lisa Wilson. Cô ấy có một khối u.”—Bt.]Ồ, một khối u trên mắt của cô ấy. Bây giờ cô ấy hầu như là một quý cô trẻ, tôi không biết tôi có thể nhắc cô bé lên hay không. Nhưng cô ấy xinh đẹp kinh khủng. Tên cô ấy là Wilson. Lela, Lela? [“Lisa.”] Lisa Wilson. Cô ấy không phải là một cô bé xinh đẹp sao? Cô ấy có một khối u trên mắt.Ồ, Chúa Jêsus chữa lành những khối u, phải không? Nó sẽ phải...?...[“Nó không phải là bệnh ác tính.”]Ồ, nó—nó chỉ là một khối u mỡ nhỏ, nó lỏng lẻo, nó không có rễ nào...?...Chúng ta hãy cầu nguyện.

³⁵ Ôi Chúa, chúng con mang đứa con yêu dấu này đến với Ngài, trong Danh Chúa Jêsus, và giữ nó, như một đứa trẻ vô tội, trong

sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Và ma quỷ đã làm điều ác này với nó, và sẽ móc mắt cô bé ra, với điều đó, nếu hẳn có thể, nhưng Ngài còn hơn là một đối thủ với hẳn.

³⁶ Chúng ta buộc tội người, ở Sa-tan, bởi Danh Chúa Jêsus Christ, Đấng đã đắc thắng trên người và tất cả những phiến não của người mà người đặt trên dân sự. Chúng ta buộc tội người, trong Danh Ngài, bởi một sứ mệnh được ban cho bởi một Thiên sứ được sai đến từ Đức Chúa Trời, để người lia khỏi đứa trẻ này, và nó được khỏe mạnh, qua Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁷ Chúc phước cho cô bé Lisa. Tôi không nghi ngờ chút nào, bất cứ điều gì nữa. Cứ tin rằng nó sẽ ổn thôi.

³⁸ Được rồi, Chị Bruce. Bây giờ các bạn, nếu các bạn muốn, những người phụ nữ này đang đứng ở đây, Joyce, hãy di chuyển lên gần hơn một chút ở đây, để mọi người có thể đi vào. Anh Neville, nếu anh muốn, hãy đến, và xúc dầu cho họ.

[Một chị nói, “Tôi muốn đứng thay cho con gái tôi.”—Bt.] Thay cho con gái của chị. [“Cô gái đó đứng thay cho cháu gái tôi.”] Thay cho cháu gái của chị. Cháu gái; con gái.

Và cháu gái của chị là gì, thưa chị? [Một chị nói, “Con trai tôi...?...được giao phó cho Đức Chúa Trời.” Bằng trống—Bt.]

³⁹ ...những lời tuyên bố này được mọi người biết đến. Dĩ nhiên, chị của chúng ta ở đây bị tàn tật, tôi thấy điều đó. Đó là bệnh viêm khớp, phải không, chị ơi? [Một anh em nói, “Bị gãy xương hông, và bị đột quy.”—Bt.] Bị gãy xương hông, và bị đột quy.

⁴⁰ Người phụ nữ này ở đây có một áp lực ở phía sau đầu, giống như bàn tay của ai đó đang ấn nó.

⁴¹ Chị Bruce đã bị thương ở chân, và chị ấy cũng...[Chị Bruce nói chuyện với Anh Branham—Bt.] Chị ấy vẫn ở trong bệnh viện. [“Tôi đã ra...?...”] Chị có bị ngã hay điều gì đó không? [“Tôi đã bị văng ra khỏi thang cuốn...?...”] Đó là một trong những chị em của chúng ta ở nhà thờ ở đây. Chị ấy bị văng ra khỏi thang cuốn, và chị ấy thực sự đang ở trong bệnh viện. Có bị gãy chân không? [Chị Bruce trả lời.] Ồ, những mạch chính và những mạch máu, và vân vân. Thế thì, chị ấy đang đứng cho một số, một số người thân yêu.

⁴² Và ba người phụ nữ này ở đây đang đứng vì những người thân yêu, để chúng ta biết bây giờ khi chúng ta cầu nguyện. Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, mọi người.

⁴³ Ôi Chúa Jêsus, những lời thỉnh cầu này đã được bày tỏ. Và Kinh Thánh đã nói, “Hãy làm cho những lời cầu xin của anh em được biết trong hội chúng của các thánh đồ.” Đây là những người đang cầu nguyện cho những người thân yêu, những người bị bệnh nặng, một số người bị tâm thần, chối bỏ rằng có một Đức Chúa Trời hằng sống, và, những tình trạng khác. Có một chị của chúng con ở đây bị bong gân chân trong tình trạng nghiêm trọng, vừa mới từ bệnh viện đến đây, sáng nay. Một chị em bị áp lực như vậy ở phía sau đầu. Và một chị bị gãy xương hông và đột quy. Tất cả họ đều ở đây, Chúa ôi. Họ đang trình bày những yêu cầu của họ, và đứng trước bàn thờ của Đức Chúa Trời; với dầu xúc trên đầu họ, nó tượng trưng cho Đức Thánh Linh. Con đứng trong sự hiểu biết đơn sơ mà con có về Chúa Jêsus Christ và Lời Ngài, và con cầu xin cho mỗi người trong họ.

⁴⁴ Lạy Chúa, khi con đặt tay trên họ, xin cho những lời thỉnh cầu của họ được ban cho họ. Xin nhậm lời, Ôi Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus. Xin cho điều đó được như vậy, Cha ôi, cho Chị Gertie của chúng con, trong Danh Chúa Jêsus. Cũng cho Chị Bruce, Chúa ôi, xin cho nó được như vậy, lời thỉnh cầu của chị, đầu gối và tay chân của chị. Vì chị của chúng con với tình trạng phía sau đầu; xin cho nó được nên, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus, và chị ấy sẽ được giải cứu khỏi nó. Xin cho Sa-tan lấy tay nó ra khỏi gáy chị. Xin ban cho điều đó. Và người chị của chúng con bị liệt, bị đột quy, và bị gãy xương hông.

⁴⁵ Lạy Chúa, một số trong những điều này dường như rất nhỏ, và một số trong chúng rất lớn, nhưng không có điều nào quá nhỏ hay không điều nào quá lớn đối với Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời, trên tất cả. Và con cầu nguyện và truyền cho họ bằng lời cầu nguyện của đức tin, mỗi người trong họ; Lạy Chúa, như là đầy tớ của Ngài, để bẻ gãy những quyền lực của—của sự nghi ngờ hay bất cứ điều gì ở trên họ. Con trao cho họ sự giải cứu của họ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho mỗi người nhận được chính xác những gì họ đã cầu xin. Và như hội thánh này, một đơn vị của

Thân thể Ngài, trong lời cầu nguyện bây giờ, chúng con giải cứu họ trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho họ nhận lãnh Nó bây giờ, vì sự vinh hiển Ngài. A-men.

46 Xin Chúa ban phước cho mỗi người, bây giờ hãy tiếp nhận Nó. Hãy đi, nhận sự chữa lành và ơn phước của anh em.

47 Bây giờ không còn nghi ngờ gì trong tâm trí chúng ta. Có không? Không một nghi ngờ. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó? Quý vị tin điều đó không, mọi người? Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Mọi...Ngài sẽ không để lại điều gì chưa hoàn thành, Ngài sẽ làm chính xác những gì chúng ta đã cầu xin Ngài làm. Bởi vì, Ngài không thể làm gì khác và vẫn là Đức Chúa Trời, đấy. Nếu chúng ta không nghi ngờ, Ngài sẽ ban điều đó cho chúng ta.

48 Bây giờ đừng quên cầu nguyện cho người nào đó thực sự cần lời cầu nguyện. Tất cả các bạn biết đó là ai không? Là tôi. Vâng, tôi là người cần cầu nguyện. Sẵn sàng gánh nhiệm vụ nặng nề nhất bây giờ, và đang diễn ra một loạt các buổi nhóm rất dài, tất cả qua California, Oregon, Washington, và xung quanh ở Oklahoma và những nơi khác nhau. Nhiều người sẽ đến từ Canada, và mọi thứ. Và tôi phải sẵn sàng gánh nhiệm vụ nặng nề, với sự khác biệt của các mục sư truyền đạo và các quan điểm, và quyền lực của ma quỷ; và sự cuối cùng, kỳ cuối cùng đang đến gần.

49 Và vừa mới có người nói ngày nọ, đến nhà tôi. Đó là một—một phụ nữ, bay đến từ nước Đức, và một người khác đến từ nơi này thế kia, nói Chúa đã bảo họ đến, và họ, *điều này, điều kia, điều nọ*. Và người nào đó đi qua đường, nói, “Làm sao anh chịu đựng được điều đó?” Thấy không?

Tôi nói, “Ồ, đó là ân điển của Ngài.” A-men.

50 Rồi tôi phải nhảy ngay lên máy bay, bay suốt đêm đến California hay đến Arizona, hay là, Florida. Trở lại, và gặp một cơn bão. Ma quỷ đã cố gắng hạ gục chúng ta, anh em biết đấy. Và Chúa đã mang chúng ta vào. Rồi sáng hôm sau, ngày hôm qua, tôi được cho là đi đến Bakerfield, California, trong trường hợp khẩn cấp. Và nó chỉ...Tôi thật sự không thể làm điều đó, chỉ thế thôi. Và, đấy, và rồi anh em đến với *một số* người, và anh—anh em không biết đi đâu từ đó, anh em thấy đấy. Nó thì, đây là người

này, người này, người này, người này, người này, anh em biết tôi muốn nói gì; và, thế thì, người nào? Và điều đó làm tổn thương một số người nếu anh em không, nếu anh em không nhìn thấy tất cả, anh em thấy. Và anh em không thể nhìn thấy tất cả chúng. Vì vậy anh em chỉ phải chờ đợi và, cách anh em cảm thấy được dẫn dắt, rồi cứ đi.

⁵¹ Tôi muốn nói một lời khen ngợi tốt đẹp về mục sư của chúng ta. Trong bệnh viện, tối hôm qua, trong trường hợp khẩn cấp, tôi đã liên lạc cho Anh Wood và Charlie và họ, nó đã xảy ra trong đêm. Một phụ nữ hấp hối đang nằm, hấp hối, các chị em của chị và họ ở đó. Và chị đã bất tỉnh một lúc, thức dậy và tin nhận Đức Chúa Jêsus. Tôi phải dẫn dắt một người khác đến với Đức Chúa Jêsus, ở dưới đó ở Florida, một tội nhân. Và suốt đêm, và mọi thứ, trong những trường hợp khẩn cấp, anh—anh em chỉ phải đi theo một mục sư lúc nào đó để biết. Và tôi đã nghe những lời bình luận hay nhất tại bệnh viện, về mục sư của chúng ta khi ông ấy đi ra đó, cách ông thăm viếng dân sự và cầu nguyện cho người đau, và trung tín trong bốn phận. Tôi—tôi cảm kích điều đó rất nhiều, về việc ở trên bầy nhỏ này, một đầy tớ của Chúa, là người trung tín với bốn phận. Anh em không biết ơn...Anh em thật biết ơn anh ấy, chắc chắn anh em biết, nhưng chúng ta...Chỉ có cách nào đó chúng ta có thể diễn tả điều đó nhiều hơn, anh em thấy đấy, với một đầy tớ trung tín của Chúa.

⁵² Người nào đó đã hỏi tôi cách đây không lâu, tại Chautauqua, buổi nhóm cuối cùng của chúng tôi, “Anh Branham, làm thế nào để anh kiên trì như thế?”

⁵³ Và tôi nói, “Đây là Gene Goad, Pat Tyler, và cả nhóm người giống như những người này ở đây, khi tôi ở trong một trong những buổi nhóm đó; nằm trên mặt họ, và kiêng ăn trong nhiều ngày và thậm chí không ăn, và cầu nguyện và mọi thứ, cho tôi.” Đó là điều giúp tôi tiếp tục. Thấy không? Đó là sức mạnh. Sự giúp đỡ của họ đến từ Chúa. Anh Daulton, ò, thật nhiều người trong số họ, những người bạn chỉ kiêng ăn và cầu nguyện, từ chối các bữa ăn và các thứ của họ, và kiêng ăn và, cầu nguyện.

⁵⁴ Bây giờ nếu Anh Gene, ở phía sau, sẵn sàng cho buổi ghi âm, bây giờ tôi sẽ. Anh Neville sẽ tiếp tục với những buổi nhóm chỉ

sau một lát. Tôi muốn nói chỉ trong chốc lát.

55 Và bây giờ nếu có thể tôi có thể trở lại, Edith, chị yêu quý, nghe nói bữa tiệc sinh nhật của chị là vào tối thứ Sáu; nếu tôi có thể trở về từ Oklahoma đúng giờ, tôi sẽ đi xuống, đấy, vào tối thứ Sáu, nếu tôi có thể.

56 Và bây giờ trong khi chúng tôi đi, tất cả anh chị em hãy cầu nguyện cho chúng tôi. Và được—được chép trong Kinh Thánh, “Chúa canh chừng giữa anh chị em và tôi, anh chị em thấy đấy, trong khi chúng ta cách xa nhau.” Và cầu xin Ngài làm điều đó, và che chở và ban phước cho anh chị em, và bảo vệ và ban phước cho tôi, và giúp cả hai chúng ta sống tốt nhất để chúng ta có thể vì sự hầu việc Ngài, cho đến khi chúng ta gặp lại nhau. Và tôi sẽ dựa vào lời cầu nguyện của anh em trong khi tôi ở ngoài cánh đồng bên kia, để đối mặt với kẻ thù. Vì vậy, anh chị em hãy cầu nguyện cho chúng tôi. Tất cả các anh em đang hầu việc, Anh Humes và Anh Beeler, và rất nhiều anh chị em khác ở đây, cứ cầu nguyện cho tôi. Anh chị em hiểu.

57 Bây giờ chúng ta muốn lật ra trong Sách Thánh Giảng, chương thứ 4. Và tôi muốn nói sáng nay, ý Chúa, về đề tài được gọi là: *Những Thực Tại Không Thể Sai Lầm Của Đức Chúa Trời Hằng Sống*.

58 Tôi muốn đọc từ câu thứ 14, bao gồm cả câu thứ 23, của Thánh Giảng chương thứ 4. Chúng ta đang đi vào một cuộc trò chuyện bây giờ, về Chúa Jêsus đang nói chuyện với người đàn bà bên giếng. Phúc âm Giảng, chương thứ 4, câu thứ 14, bao gồm câu 23.

Nhưng hề ai uống nước Ta cho người ấy sẽ không hề khát; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó văng ra cho đến sự sống đời đời.

59 Bây giờ từ ngữ ở đó thực sự không đời đời, anh em sẽ thấy một dấu nhỏ trên nó nếu nó ở trong, nếu anh em có Kinh Thánh King James. Trong bản gốc, nói, “tới Sự sống Đời đời.” *Không ngừng* chỉ là một thời gian ngắn. *Đời đời* là mãi mãi.

...văng ra cho đến Sự sống Đời đời.

Người đàn bà thưa với Ngài rằng, Thưa Ngài, xin cho tôi nước này, để tôi không khát, cũng không đến lấy nữa.

Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Hỡi đi, gọi chồng ngươi, rồi trở lại đây.

Người đàn bà trả lời và thưa rằng, Tôi không có chồng. Đức Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Người đã nói phải lắm, tôi không có chồng:

Vì người đã có năm đời chồng; còn người mà người hiện có chẳng phải là chồng người: điều đó người đã nói thật vậy.

Người đàn bà thưa với Ngài rằng, Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri.

Tổ phụ chúng tôi đã thờ phượng trên núi này; và Ngài nói, rằng tại Giê-ru-sa-lem là nơi mà con người đáng thờ phượng.

Chúa Jêsus phán cùng người rằng, Hỡi người đàn bà, hãy tin Ta, giờ đến, khi các người chẳng phải tại trên núi này, cũng chẳng tại thành Giê-ru-sa-lem, thờ phượng Cha.

Các người thờ phượng sự các người không biết: chúng ta biết mình thờ phượng điều gì: vì sự cứu rỗi là của dân Giu-đa.

Nhưng giờ hầu đến, và bây giờ đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật sẽ lấy tâm thần và lễ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy.

⁶⁰ Trong thời Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, khi Ngài còn ở đây trên đất, bước đi trong xác thịt, Ngài đã tìm thấy dân sự, trong thời của Ngài, đang tìm kiếm một tôn giáo mà sẽ mang lại sự giải cứu cho họ. Họ muốn có một tôn giáo mà sẽ giải cứu họ khỏi tất cả những điều xấu xa và kẻ thù của họ. Và Cơ-đốc giáo đã đáp ứng mọi thách thức mà họ yêu cầu. Cơ-đốc giáo đáp ứng mọi thứ mà họ cần, và mọi thứ mà họ yêu cầu. Nó thách thức mọi nhu cầu của họ, nhưng họ không muốn tiếp nhận Nó.

⁶¹ Và nó gần giống như ngày nay. Chúng ta thấy nhiều người ngày nay, giống như lúc đó, tìm kiếm một tôn giáo mà sẽ làm điều gì đó cho họ, mà sẽ—mà sẽ mang lại thực tế nào đó cho họ.

Và Cơ-đốc nhân chân thật gặp mọi thách thức đó, nhưng họ sẽ không tiếp nhận Nó. Họ chỉ không muốn có Nó. Bản chất của con người ngày nay. Tôi không đang nói về Hội thánh được tái sinh. Tôi đang nói về dân tộc và đất nước, nói chung. Họ dường như không muốn Nó.

⁶² Nếu anh em muốn bất cứ điều gì, anh em không thể nghi ngại cho đến khi anh em có được nó. Chúa Jêsus phán, trong các phước lành, “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì họ sẽ được no đủ.” Nếu họ đói và khát!

⁶³ Nhưng ngày nay chúng ta đang cố gắng cho dân sự điều gì đó mà họ thực sự cần, và họ không muốn chấp nhận Nó. Họ chỉ không muốn có Nó. Và thái độ của dân sự không thay đổi. Và tuy nhiên đó chính xác là những gì thế giới cần ngày nay, là tôn giáo của Chúa Jêsus Christ, sự giải cứu khỏi những điều mà họ đang sợ hãi và khiếp sợ, và cần được giải cứu.

⁶⁴ Trong những ngày khi Ngài còn ở trên đất, một trong những lý do tại sao họ không thể tiếp nhận Chúa Jêsus người Na-xarét, và tin Ngài và—và nhận được sự giải cứu của họ, bởi vì điều đó quá bất thường đối với họ. Nó là vậy. Ngài đã mang đến sự giải cứu của Ngài. Đức Chúa Trời đã ban cho họ sự giải cứu. Và điều đó quá khác thường đối với họ, đến nỗi họ—họ không muốn chấp nhận nó, bởi vì nó không đến đúng như cách mà họ đã quen với việc tiếp nhận tôn giáo.

⁶⁵ Và đó là một tình trạng rất nổi bật tồn tại giống như vậy ngày nay, rất ấn tượng để thấy sự tương đồng của nó. Dân sự ngày nay đang tự hỏi, “Đức Chúa Trời đã mở Biển Đỏ ở đâu? Đức Chúa Trời đã làm cho người phung khỏe mạnh ở đâu? Đức Chúa Trời đã khiến người bị giam cầm chạy trốn...tự do ở đâu?” Và tuy nhiên nó ở ngay trong tầm tay, và họ không muốn nhận Nó. Tại sao? Lý do giống như họ đã có. Nó quá trái ngược. Thật là bất thường. Họ, họ muốn...

⁶⁶ Trong thời đó, nếu Ngài đã mang đến cho họ những tín điều hay hình thức nào đó mà họ phải trải qua, một số nghi lễ và vân vân, họ sẽ vui vẻ tiếp nhận nó. Nhưng bởi vì Ngài đã mang Nó đến theo cách mà Ngài đã làm, dân sự không muốn tiếp nhận Nó trong hình thức mà Ngài đã mang Nó đến.

⁶⁷ Ngày nay cũng giống như vậy, hoàn toàn giống như vậy. Họ, họ muốn có Nó, nhưng họ không muốn nhận Nó ở mức độ mà Đức Chúa Trời mang đến Nó. Và đó là cách duy nhất mà Đức Chúa Trời có thể mang Nó đến. Và chúng ta không thể đưa Đức Chúa Trời xuống cấp độ suy nghĩ của chúng ta. Chúng ta phải tự nâng mình lên với mức độ suy nghĩ của Ngài, và gặp Ngài trên cơ sở mà Ngài đã sẵn sẵn cho chúng ta để gặp Ngài. Thấy không? Họ muốn sự giải cứu.

⁶⁸ Họ có tất cả những tín điều giáo phái của họ, và những người Pha-ri-si, và những người Sa-đu-sê, và những người Hê-rốt, và những người khác nữa, tất cả các hình thức khác nhau và các giáo phái tôn giáo. Và mỗi người, một người có suy nghĩ của mình; rằng người đó không tin vào sự sống lại, hay không có Thiên sứ hay linh. Người khác tin vào cả hai, sự sống lại, Thiên sứ và linh. Và người ta tin vào cách nào đó anh em rửa tay, và cách anh em làm.

⁶⁹ Giống như ngày nay. Bây giờ nếu chúng ta có thể sống lại, Đấng Christ có thể đến trong một số việc giống như thế, ồ, dân sự sẽ vui mừng tiếp nhận điều đó.

⁷⁰ Nhưng khi Ngài đến trong Quyền năng phục sinh của Ngài, để làm cho dân sự sống và hành động và cư xử đàng hoàng, và để—để thay đổi thái độ của họ, thay đổi đường lối của họ, thay đổi lối sống của họ, họ không muốn làm gì với điều đó.

⁷¹ Họ muốn sống giống như họ muốn sống. Và họ muốn tiếp tục sống theo cách họ đã luôn sống, nhưng tuy nhiên rất sùng đạo, và đi nhà thờ và là một thành viên của nó, rằng họ có thể đi vào sáng Chúa nhật hoặc bất cứ lúc nào; và có một bài giảng mười lăm phút từ mục sư; điều đó sẽ khiến họ đi khỏi nơi đó, hầu như thỏa mãn nửa vời rằng họ đã thực hiện tôn giáo của họ trong tuần. Điều đó giải quyết ổn thỏa, quay trở lại và làm bất cứ điều gì họ muốn, phần còn lại của tuần.

⁷² Bây giờ, Đức Chúa Trời đã hứa trong những ngày này những gì Ngài sẽ làm. Và tôi muốn hỏi bất cứ ai, bất cứ mục sư truyền đạo nào, ở bất cứ đâu, về một lời hứa mà Đức Chúa Trời đã đưa ra cho Hội thánh, và những gì Ngài đã phán họ sẽ làm, nhưng

những gì Hội thánh thật đang làm điều đó bây giờ. Nhưng họ không muốn điều đó. Họ không muốn có nó.

⁷³ Chúa Jêsus đã mang Đức Chúa Trời đến với đời sống con người. Đức Chúa Trời đã trở nên con người. Khi Chúa Jêsus được sinh ra, Đức Chúa Trời đã trở nên con người, để Ngài có thể trở nên sự thông công với con người và ở trong con người, để (điều gì?) đạt được một mục đích, đó là, mang đến cho con người những gì Đức Chúa Trời có; không phải giáo hội có, nhưng những gì Đức Chúa Trời có. Chúa Jêsus đã đến để Ngài có thể ban tặng Đức Chúa Trời cho con người. Và con người không muốn điều đó.

⁷⁴ Đức Thánh Linh đến ngày hôm nay, theo cách giống như vậy, để dâng Đức Chúa Trời cho con người; nhưng con người muốn đi nhà thờ. Nó—nó—nó nhấn chìm suy nghĩ của—của—của người đó. Người đó không thể—người đó không thể lĩnh hội được Nó. Và chúng ta phải học biết rằng Đức Chúa Trời không được biết bởi quan niệm trí tuệ. Đức Chúa Trời được biết đến bởi sự Sinh ra mới, bởi Đức Thánh Linh, không phải bởi bất kỳ cách nào khác. Chúa Jêsus, Kinh Thánh đã trích dẫn cho chúng ta một cách rõ ràng rằng, “Không ai có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ, chỉ bởi Đức Thánh Linh.” Và nếu anh em chưa bao giờ nhận lãnh Đức Thánh Linh, anh em không biết rằng Ngài là Đấng Christ, vì đó là cách duy nhất Ngài bày tỏ chính Ngài.

⁷⁵ Anh em không được cải đạo cho đến khi anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh. Kinh Thánh đã nói vậy. Sau khi Phi-e-rơ đã được cứu và được thánh hóa, ban cho Quyền phép để đuổi những tà linh, và rao giảng Phúc âm; Chúa Jêsus đã phán rõ ràng với ông rằng ông không được cải đạo, cho đến khi ông nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và Ngài phán, “Sau khi người được cải đạo, thì hãy làm cho anh em mình trở nên mạnh mẽ.” Đó là vào đêm của sự phản nộ, rằng ông vẫn chưa được cải đạo. Và không ai thực sự được cải đạo cho đến khi người đó được thay đổi, và chết với chính mình, và Đức Thánh Linh có quyền kiểm soát người đó. Họ không muốn làm điều đó.

⁷⁶ Bây giờ Đức Thánh Linh sẽ không cư xử sai chính Ngài trong một người, và chính Ngài cư xử tốt trong một người khác. Ngài

sẽ làm cho mỗi người có được bản tính của Ngài, đấy, bởi vì đó là một Thánh Linh hướng dẫn anh em. Ngài mang đến, làm cho anh em phục tùng bản chất của Ngài. Anh em không làm cho Ngài đầu phục với bản chất của mình; Ngài làm cho anh em đầu phục bản chất của Ngài. Và Đức Thánh Linh làm cho anh em sống và yêu thích làm điều đó.Ồ, anh em thích từ bỏ những thứ thuộc về thế gian biết bao, khi Đức Thánh Linh đến! Làm thế nào Ngài thanh tẩy anh em và rửa sạch anh em, và đặt một ước muốn trong anh em để—để—để đi theo Ngài, và khát khao và đói khát Điều đó nhiều hơn, chỉ tấm chính mình. Ngài mang đến những thực tại.

⁷⁷ Bây giờ, khi Đức Chúa Trời đặt con người ở đây, và trong thời của Đức Chúa Jê-sus, Ngài—Ngài đã ban cho con người một bản đồ chỉ đường thật về Quyền năng của Ngài.

⁷⁸ Bản đồ chỉ đường là thứ cho bạn biết, cho bạn biết bạn đang đi con đường nào, nếu bạn muốn đi. Khi chúng tôi rời khỏi trong vài ngày tới...Tôi đã vượt qua đất nước này rất nhiều, vợ tôi và tôi đã rất ngạc nhiên khi nghĩ về điều đó. Trong vài năm qua, anh em có thể đề cập đến nơi anh em muốn đi, tôi có thể nói cho anh em biết bất cứ con đường nào dẫn đến nó, và trong vòng mười lăm phút nữa anh sẽ đến, từ đây đến California. Tôi đã không đi lạc lần nào, vì tôi không biết...Đôi khi ngay đúng giờ, đấy, tính toán thời gian của tôi về thời gian lái xe là bao nhiêu, và thời gian trung bình. Tôi cứ đi đi lại lại, và đi lên đi xuống, và tới lui, cho đến khi anh em thật sự biết nó.

⁷⁹ Đó là cách Đức Chúa Trời muốn chúng ta biết Lời Ngài. Chúng ta biết Nó! Chúng ta đã đi lại với Nó. Chúng ta đã thử nghiệm Nó. Chúng ta đã thử Nó, và anh em biết Nó dẫn đến đâu. Bây giờ bản đồ chỉ đường của Ngài là Kinh Thánh của Ngài. Kinh Thánh là bản đồ con đường dẫn đến Quyền năng của Đức Chúa Trời; đức tin dẫn bạn đến với Quyền năng. Quyền năng tạo ra lời hứa. Chúng ta cần Quyền năng.

⁸⁰ Bây giờ, cách đây vài ngày, khi Chị Wood, và vợ tôi và tôi, đang ngồi trong phòng, nói về phép Báp-têm. Có rất nhiều anh em yêu quý của chúng ta ở đây, đến nỗi chúng ta biết ơn Đức Chúa Trời rằng Ngài đã ban Đức Thánh Linh, chẳng hạn như

Anh Willard Collins ở đó, và—và tôi nghĩ Anh Hickerson, và—và những người vợ của họ, và Anh Charlie Cox và vợ anh ấy, và—và Anh Mike Egan ở phía sau đây, và, ồ, bao nhiêu người nữa, đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và nó bắt đầu là một cuộc nói chuyện giữa chúng ta. Ồ, xin cho Nó làm sống lại chúng ta đến một chỗ mà chúng ta sẽ đi tìm kiếm, đối khát và lôi kéo những thực tại của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là một thực tại.

⁸¹ Bây giờ, bản đồ chỉ đường chỉ cho chúng ta điều gì? Đáng lẽ họ nên biết. Chúa Jê-sus phán, trong những ngày khi Ngài còn ở đây trên đất, Ngài phán, “Các người những kẻ giả hình!” Ngài phán, “Các người có thể phân biệt rõ bầu trời khi các người nói trời có nhiều mây và đỏ, rằng ngày mai sẽ có thời tiết xấu; và nếu nó tốt, các người có thể phân biệt bầu trời; nhưng những dấu hiệu của thời đại, các người không thể phân biệt được. Nếu các người biết Ta, các người hẳn đã biết ngày của Ta.”

⁸² Kinh Thánh chẳng nói rằng những điều này sẽ xảy ra khi Ngài đến sao? Ê-sai đã không nói tiên tri về điều đó sao? Chẳng phải Giê-rê-mi, Ê-xê-chi-ên, tất cả các tiên tri nhỏ, đã nói về điều đó sao? Mọi thứ, bản đồ chỉ đường đó chỉ ngay đến một điểm đến! Và khi Ngài đến, họ đã tin vào các giáo hội của họ và các thứ cho đến khi họ không thấy được thực tại về những gì Ngài đến; để mang Đức Chúa Trời vào trong con người, để tạo nên Đức Chúa Trời trong con người, để liên hiệp họ lại với nhau.

⁸³ Ngay cả Gióp, trong những ngày khốn khổ của ông, ông đã kêu lên, “Ồ, ước gì tôi có thể nhìn thấy Ngài!” Nói cách khác, “Nếu tôi có thể đến nhà Ngài và gõ cửa Ngài! Nếu tôi có thể tìm thấy người nào đó có thể đứng mũi chịu sào cho tôi!” Nói, “Tôi biết tôi không phạm tội. Nhưng tuy nhiên, tôi biết tôi công bình, tôi biết rằng tôi đã không làm gì cả, vì tôi đang đứng trên cửa lễ thiêu.” Nhưng ông đã thiếu thực tế. Ông có hình thức, nhưng ông thiếu thực tế. Ông nói, “Ồ, nếu tôi chỉ có thể tìm thấy Đấng Mà có thể đặt tay Ngài trên một con người tội lỗi và một Đức Chúa Trời thánh khiết, và mang lại những thực tế cho người ấy!” Trong khi, ông là một nhà tiên tri và ở trong Thánh Linh, đang ngồi, gãi nhọt của mình, Thánh Linh của Chúa đã đến trên ông, những tia chớp lóe lên, những tiếng sấm rền vang, và ông la lên, “Tôi biết

Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống, và vào những ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất này; dầu những con sâu ngoài da đã phá hủy thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời!” Thế đấy, thực tế! “Ngài sẽ đến ngày nào đó.” Tại sao không thể... Các tộc trưởng già, và trở lại trong đó, mà trông đợi điều đó!

⁸⁴ Và Chúa Jêsus phán, “Nếu các người biết Ta, các người hẳn đã biết ngày của Ta.” Ngài đến để kết hiệp Đức Chúa Trời và con người với nhau. Ngài đến, Đấng duy nhất đó. Một Thiên sứ không thể làm điều đó. Không ai có thể làm điều đó ngoài Ngài. Ngài đến để làm nên Đức Chúa Trời và con người, một.

⁸⁵ Ngài phán, “Ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta; Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Ngài đến để mang Đức Chúa Trời và con người đến với nhau. Nơi mà, con người được làm người giúp đỡ cho Đức Chúa Trời, và chính mình trở nên một vị thần của trái đất. Đúng vậy. Nhưng con người đã đánh mất nguồn gốc của mình, qua tội lỗi, và huyết của bò đực và dê không thể chuộc tội cho tội lỗi này. Nhưng Huyết của Chúa Jêsus Christ có thể làm điều đó! Ô, thật...

⁸⁶ Đấy, Ngài, Ngài chỉ ra bản đồ con đường. Ngài, Ngài đã chứng minh Điều đó. Bản đồ chỉ đường đi đến đó. “Nếu các người biết Môi-se, thì các người hẳn cũng biết Ta. Nếu các người đã biết Lời!”

⁸⁷ Khi Sa-tan gặp Ngài, Sa-tan đã cố gắng đi vòng quanh Ngài. Hẳn đã lấy bản đồ chỉ đường, Sa-tan đã, lấy ra, và nói, “Người thấy đấy, ở đây Nó nói điều này ở đây.”

Ngài phán, “Nhưng cũng có lời chép rằng...”

⁸⁸ Ô, có rất nhiều sự bỏ qua, điều này, *điều kia*, hay *điều nọ*, “Ồ, chùng nào tôi làm *điều này*.” Không phải thế! Anh em, anh em phải tìm thấy Đức Chúa Trời trong một mối quan hệ cá nhân và kinh nghiệm. Nếu bạn tuyên bố bạn có nó, và vẫn sống cho thế gian, thì có điều gì đó sai trật. Ma quỷ đã dẫn bạn đi vòng quanh sai đường trong lời Kinh Thánh.

⁸⁹ Nếu chúng ta đi theo bản đồ chỉ đường, nếu nó nói “rẽ vào đường cái gì đó ở đây,” hãy rẽ lối đó! Nếu Công vụ 2:38 nói, “Hãy ăn năn, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, để

được tha tội,” Nó không rẽ trái; rằng anh em phải quay lại theo cách đó. Tôi không quan tâm nó như thế nào, anh em phải đi theo con đường đó. Nếu Ngài phán, “Lời hứa là dành cho các người và con cái các người,” điều đó không có nghĩa dành cho thời đại đã qua. “Bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi,” là những gì Nó đã nói! Đó là bản đồ chỉ đường của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải đi theo Nó. Con đường được đánh dấu.

Anh em nói, “Làm sao tôi biết tôi đang ở trên đó?”

⁹⁰ Những dấu chân đẫm Máu của Đức Chúa Jêsus đã làm nên con đường, và các môn đồ đã đặt trên cùng nền tảng đó. Và Đức Thánh Linh đã hướng dẫn họ. Đi theo bản đồ chỉ đường đó.

⁹¹ Và cách đây vài đêm, người nào đó đã nói, “Dưới sự phân biệt, Anh Branham ổn thôi. Nhưng khi đến với thần học của mình, thì anh ấy sai lầm tất cả.” Bất cứ người nào mà chỉ biết rằng Kinh Thánh dạy chính lời *tiên tri* có nghĩa là “người thông giải Lời cách thiêng liêng.” Những dấu hiệu đó chỉ là một—một sự gia tăng. Các giáo sư, và vân vân, có thể dạy Lời. Nhưng khi anh em thấy điều gì đó đến siêu nhiên và thiêng liêng như thế, chỉ chứng minh rằng đó là sự việc. Đó là Lời Đức Chúa Trời.

⁹² Chúa Jêsus người Na-xa-rét, khi Ngài còn ở trên đất này, dân sự đã đi theo Ngài nhiều lần vì những con cá và ổ bánh, và vân vân, và những gì họ có thể nhận được từ Ngài. Ngài để họ tiếp tục. Sự nổi tiếng của Ngài bắt đầu lên cao một lần. Và rồi một ngày kia Ngài đã nhóm lại với nhau sau khi Ngài đã nuôi năm ngàn người, đi qua phía bên kia của hồ. Một nhóm người nhóm lại theo Ngài, đến với Ngài. Và Ngài phán, “Tại sao người đến? Không phải vì phép lạ, nhưng vì những con cá và những ổ bánh, đó là lý do các người đến.” Ồ, một số người trong họ nghĩ rằng họ sẽ bỏ lỡ điều gì đó, anh em biết đấy, nếu họ—nếu họ không đi xem những gì Ngài đã làm. Nhưng để chạm vào Nó không? Không, thưa quý vị.

⁹³ Rồi Chúa Jêsus, cũng trong chương thứ 6 đó của Thánh Giảng, bắt đầu thiết lập Phúc âm, và họ đã bị khó chịu vì Ngài. Và từ lúc đó, sự nổi tiếng của Ngài bắt đầu giảm xuống, đi xuống, “Ngài không phải là Đấng giống như xưa nữa.”

⁹⁴ Và giống như một thầy giảng hiện đại hay người nào đó, nếu họ nói, “Ồ, chờ một chút ở đây, anh—anh đang làm bực mình dân sự với sự giảng dạy của Ngài. Anh, anh không được làm thế.” Bấy giờ một thầy giảng hiện đại sẽ nói, “Ồ, vâng, có lẽ tốt hơn tôi nên xem tín—tín—tín điều nói gì.” Thấy không? “Có lẽ tốt hơn tôi nên nhìn xem giáo hội nói gì về Nó, bởi vì họ có thể đuổi tôi ra.”

⁹⁵ Đó không phải là Chúa của chúng ta. Chúa chúng ta đến để làm theo ý chỉ của Đức Chúa Trời! Ngài đã vâng theo Lời. Và bất cứ ai có Đức Chúa Trời ở trong người đó, sẽ đi theo cùng cách đó. Ngài có dừng lại không? Không, thưa quý vị. Tuy nhiên, sự nổi tiếng của Ngài—của Ngài trở nên giảm dần mọi lúc. Nhiều người đã không bước đi với Ngài nữa. Họ đã bỏ Ngài. Chương tiếp theo, một số người nữa bỏ đi. Và chương kế tiếp, một số người nữa bỏ đi. Ngài đã ở đâu? Trên đường đến Đồi Sọ! Nhưng Ngài có bao giờ dừng lại không? Không, thưa quý vị. Ngài không bao giờ thỏa hiệp với Lời Đức Chúa Trời, chút nào. Ngài đi đến thẳng xuống đường cái. Ngài đã đi theo bản đồ đường. Ngài, có một con đường đặt trước Ngài, và con đường đó Ngài phải đi.

⁹⁶ Mỗi Cơ-đốc nhân được tái sinh đều có một con đường sắp đặt trước anh em. Anh em phải đi theo con đường đó. Đức Chúa Trời đánh dấu điều đó. Nó được đánh dấu bởi Huyết. Và Thánh Linh luôn sống trong Huyết, bởi vì qua Huyết đến Sự Sống; tế bào Huyết là tế bào Sự sống. Vậy thì chúng ta đi theo Ngài, và chúng ta thấy bản đồ chỉ đường hướng dẫn chúng ta như thế nào, cho thấy chúng ta đang đi con đường nào. Nó luôn luôn như vậy. Đó là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Lời là đường lối sẵn sẵn của Đức Chúa Trời.

⁹⁷ Khi một người đến một chỗ mà người đó thấy lời Kinh Thánh, và bởi vì sự nổi tiếng, bởi vì sự gia nhập giáo hội nào đó, bởi vì dân sự của người sẽ không cho phép người rao giảng điều đó, con người đó sẽ không bao giờ đi tiếp với Đức Chúa Trời. Anh em phải trở lại và cầm giữ Lời đó, bất kể nó là gì. Nếu không, anh em—anh em đang đi đường vòng ở đâu đó, sẽ chìm trong những mảnh đất sét đầy tội lỗi. Tôi thách thức bất cứ người nào.

⁹⁸ Và trong thư viện của tôi ở trên đó, chúng ta có tất cả những lịch sử cổ xưa mà tôi biết, *Các Giáo Phụ Tiền Nicene*, các—các—

các *Tác phẩm Cổ đại* của Josephus, *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, *Sách Những Người Tử Vi Đạo* của Foxe, nhiều, nhiều tác phẩm cổ xưa khác. Và chưa bao giờ có một lần nào mà một giáo hội đã từng tự đưa mình đến chỗ mà nó đã dừng lại trên tín điều của nó, mà Đức Chúa Trời đã từng khiến nó sống lại. Nó đã chìm ngay tại đó vào trong lớp đất sét mịn màng. Đúng vậy. Nó không bao giờ tiếp tục, thuộc linh, không bao giờ làm và nó sẽ không bao giờ. Đó không phải là chương trình của Đức Chúa Trời.

⁹⁹ Chương trình của Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh. Đó là cách làm việc được sắm sẵn của Đức Chúa Trời. Bây giờ để ý điều này. Trong thời Nô-ê...Chương trình của Đức Chúa Trời luôn luôn là một đường lối bị bắt bớ. Đó là lý do người ta không muốn có Nó.

¹⁰⁰ Trong thời Nô-ê, họ đã có tôn giáo. Họ đã có nó trong hai ngàn năm, giống như chúng ta đã có Cơ-đốc giáo. Và có những người chỉ trích giống như bây giờ. Và trong thời Nô-ê, điều gì đã xảy ra? Chúng ta thấy rằng Nô-ê đã đứng trong một cánh cửa của con tàu, và đóng một con tàu mà trái ngược với bất kỳ sự tưởng tượng nào của con người. Trời chưa bao giờ mưa, không bao giờ có một đám mây trên bầu trời. Nhưng Đức Chúa Trời phán trời sẽ mưa. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời phán, “Hãy chuẩn bị một con tàu.” Và Nô-ê đã chuẩn bị con tàu, và đứng trong một cánh cửa đó và rao giảng sự cứu rỗi. Và đó là phương thuốc duy nhất cho sự cứu rỗi.

¹⁰¹ Thật là một hình bóng ngày nay! Có một cánh cửa dẫn đến Đức Chúa Trời, và cánh cửa đó là Đấng Christ. Đấng Christ là Đức Thánh Linh sống trong chúng ta. Và chúng ta đứng trong cửa hòm giao ước của Đức Chúa Trời, của Đức Thánh Linh, và giảng “Đây là con đường,” cùng bản thiết kế mà những người còn lại đi qua.

¹⁰² Nô-ê là đường lối sắm sẵn của Đức Chúa Trời. Trong những ngày giải cứu ra khỏi xứ Ê-díp-tô, Môi-se là đường lối của Đức Chúa Trời, đây, một chức vụ siêu nhiên, một—một đường lối. Đây, Nô-ê có điều gì đó khác hẳn. Nô-ê có tôn giáo nào đó khác với tất cả những người còn lại của họ; ông đã có Lời của Đức Chúa Trời. Và dân sự không quen với Lời Đức Chúa Trời. Họ có

những tín điều của họ, họ có những gì họ muốn. Vì vậy đó là—đó là những tín điều họ đang lắng nghe, và không phải Lời. Nhưng Nô-ê đã có Lời.

¹⁰³ Mô-i-se đã có Lời. Cho dù những người còn lại của họ có gì đi nữa, Mô-i-se đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy nhìn những gì đã chứng minh điều đó. Ngài đã làm những dấu kỳ và phép lạ, và mỗi dấu hiệu và phép lạ có một tiếng nói. Bấy giờ Đức Chúa Trời phán, “Nếu họ không nghe tiếng của dấu hiệu thứ nhất, thì họ sẽ nghe tiếng của dấu hiệu thứ hai.”

¹⁰⁴ Bây giờ dân sự ngày nay, giống như họ đã ở trong thời của Chúa Jê-sus, họ đang đi theo phép lạ. “Ồ, Ngài có thể làm điều gì đó khác một chút. Tôi sẽ không thấy điều đó được thực hiện. Chúng ta hãy xem liệu Ngài có thể phân biệt *điều này* không. Chúng ta hãy xem thử Ngài có thể làm điều đó không.” Anh em thấy, đó là cách Ngài làm. Họ đi theo chỉ vì những con cá và ổ bánh. Nhưng khi nói đến sự ăn năn, chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ, và nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ sẽ không đặt ngón tay của họ trên Nó. Đúng vậy. Và rồi họ lên án anh em.

¹⁰⁵ Và họ đã lên án Chúa Jê-sus, bằng cách nói, rằng, “Ồ, Ngài giảng trái ngược với những điều này.” Điều đó không ngăn cản được Ngài. Ngài đã tiếp tục giảng.

¹⁰⁶ Một mục sư vĩ đại, ngày nọ, đặt tay trên tôi, nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh, Anh Branham, rằng anh sẽ không bao giờ nói điều gì chống lại cách những người này đang sống trong những nhà thờ này.” Ông ấy nói, “Anh Branham, anh sẽ làm cho họ... Anh sẽ làm cho tất cả họ giận dữ với anh.”

¹⁰⁷ Tôi nói, “Làm sao tôi có thể tránh khỏi điều đó, khi Thánh Linh tối thượng của tôi và linh hồn tôi kêu la chống lại nó?”

Ông nói, “Ồ, tôi không nói điều gì chống lại điều đó.”

¹⁰⁸ Tôi nói, “Anh không thể. Anh có hàng triệu đô-la được lập chương trình. Anh phải lấy đô-la của họ. Tôi không cần phải có nó.”

¹⁰⁹ Điều duy nhất tôi cần là Quyền năng của sự sống lại của Chúa là Đức Chúa Trời. Đó là tất cả những gì chúng ta cần, Thánh Linh. Đứng trên Lễ thật! Tôi không quan tâm bao nhiêu giáo phái đi

ngược lại Nó, Nó vẫn là Lời Đức Chúa Trời. “Trời đất sẽ qua đi; Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi. Hễ ai bớt đi hay thêm điều gì vào Sách này, thì cũng sẽ bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống, cho người ấy.” Tôi tin Nó đúng như cách, bản đồ nói điều đó. Chính là thế, đường lối của Đức Chúa Trời!

Môi-se đã có những dấu hiệu. Ông đã chứng minh rằng ông là tôi tớ của Đức Chúa Trời.

¹¹⁰ Đức Chúa Trời luôn thích làm việc qua con người. Đó là chương trình của Đức Chúa Trời để làm việc qua con người. Anh chị em có tin điều đó không? Đức Chúa Trời làm việc qua con người. Ngài đã làm nên con người là kẻ giúp đỡ của Ngài trên đất. Ngài đã làm cho con người trở thành một vị thần kém hơn chính Ngài.

¹¹¹ Bây giờ chúng ta đã thông qua điều đó trong sự giảng dạy gần đây, của Sáng thế ký 1:26, khi Ngài là El, Elah, Elohim, đấng đầy đủ mọi sự, Đấng Tự hữu. Và rồi trong Ngài là những thuộc tính của Cha, Con, Thánh Linh; không phải ba thần, ba chức vụ trong Ngài mà Ngài sống trong những thời đại đó. Ngài là Đấng Cứu Rỗi, Ngài là Vua, Ngài là Đức Chúa Trời. Tất cả những điều này đã tự phô bày ra. Đó là những thuộc tính của Đức Chúa Trời, đấy, nhưng, trong điều đó, trong Ngài lúc ban đầu.

¹¹² Và khi Đức Chúa Trời tạo nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài, Ngài đã đặt con người trên trái đất như một vị thần kém hơn. Chúa Jêsus đã tuyên bố điều đó khi Ngài phán, “Chẳng phải trong luật pháp các người đã chép rằng các người là thần sao?”

“Và nếu họ gọi những vị thần đó là những người mà Lời Đức Chúa Trời đến với,” là những vị tiên tri, “làm sao các người có thể lên án Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời?” Ngài phán. Thấy không? Họ thật sự không thể hiểu được điều đó, đấy. Nhưng con người đã được đặt ở đây với một quyền thống trị trên trái đất. Người đó đã có mọi thứ dưới sự kiểm soát của mình.

¹¹³ Những gì A-đam đã đánh mất, Chúa Jêsus đã chứng minh rằng Ngài đã phục hồi. Ngài đã làm cho thiên nhiên dừng lại. Ngài đã khiến kẻ chết sống lại. Ngài, Ngài đã làm mọi thứ. “Và

thế gian đang rên rỉ ngày nay,” Kinh Thánh nói, “vì những sự tỏ ra của các con trai của Đức Chúa Trời,” để Đức Chúa Trời đi vào con cái của Ngài một lần nữa trong những thực tại, để làm cho mọi việc trở nên hiện thực. Và nó gây vấp ngã cho dân sự.

114 Nếu Sa-tan không thể che giấu Lẽ thật với họ, nó khiến con người thành những kẻ cuồng tín; ném họ ra bên *này* và bên *kia*, và họ vướng vào tất cả các thứ, huyết và dầu, và những cảm giác, mà thậm chí không có trong Kinh Thánh.

115 Nhưng hãy ở lại trên bản thiết kế! Ở lại trên đường cao tốc. Hãy ở lại với lời Kinh Thánh. Đừng rời bỏ Nó. Đó là lý do tại sao Chúa Jêsus đến, hầu cho con người đó không bị lừa dối và đi ra ngoài lề, nhưng ở lại ngay trong Lời. Thánh Phao-lô vĩ đại đã nói, “Nếu một thiên sứ từ Thiên đàng đến và rao giảng bất kỳ phúc âm nào khác với điều này đã được giảng cho anh em, hãy để người đó bị nguyên rủa với anh em.” Vâng, thưa quý vị.

116 Tại sao, Sa-tan đi xuống trong vườn Ê-đen như một thiên sứ của Sự Sáng, và nói với Ê-va. Tại sao, hấn—hấn không bao giờ phủ nhận, hấn nói, “Ồ, ồ, được rồi.Ồ, chắc chắn, Đức Chúa Trời đã phán điều đó; nhưng, người biết đấy, người sẽ có nhiều Ánh sáng hơn.” Chúng ta có rất nhiều ánh sáng của Ê-va ngày nay, và những ánh sáng của Sa-tan, thấy các sự việc. Và Kinh Thánh nói, “Trong ngày sau rốt, ma quỷ sẽ tự làm nên những thiên sứ Sáng láng.” Tất cả những tín điều này ở đây và những giáo phái, và tất cả những điều vô nghĩa này cứ tiếp diễn. Mà, một nửa của nó thậm chí không có lời Kinh Thánh nào với nó, hầu như không. Đúng vậy.

117 Ở lại trên đường cao tốc. Ở lại trên bản đồ chỉ đường. Hãy đi theo con đường mà các môn đồ đã đi, đi theo Lời họ đã rao giảng. Sống cho Nó! Làm chứng Nó, “Tôi biết Nó là Lẽ thật!” Những dấu hiệu trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời đang sống trong con người. Đó là chương trình của Đức Chúa Trời.

118 Đức Chúa Trời phải tìm người nào đó mà Ngài có thể tin cậy, người nào đó mà Ngài có thể—Ngài có thể tin tưởng; và—và có thể có sự tin cậy nơi Đức Chúa Trời, mà có thể tin Ngài. Anh em tin điều đó, phải không? Chắc chắn. Đức Chúa Trời có, để tìm người nào đó mà Ngài có thể đặt sự tin cậy của Ngài vào. Và rồi

khi Ngài tìm thấy một người như vậy để Ngài có thể đặt sự tự tin của Ngài và Quyền năng của Ngài vào, một người sẽ đi theo con đường, mà sẽ ở lại ngay trên bản đồ, đấy, đi tiếp cho đến khi người đó đến chỗ của Quyền năng. Đức tin sẽ dẫn người ấy đến điều đó, bởi vì người ấy có đức tin nơi Lời. Nó sẽ dẫn người ấy đến với lời hứa, và lời hứa...Ngài sẽ dẫn người ấy đến với Quyền năng, và Quyền năng sẽ dẫn người ấy đến với lời hứa. Và rồi khi người ấy nhận được lời hứa và bắt đầu bày tỏ, nó làm gì? Nó làm mù mắt người anh em không tin, hâm hẩm, phục vụ tín điều ấy. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹¹⁹ Đó là những gì Nó đã làm ở đó, trở lại đó trong thời của Chúa Jêsus. Ngài phán, “Nếu Ta không đến, các ngươi hẳn không biết tội lỗi. Nhưng bây giờ Ta ở đây...” A-men! “Bây giờ Ta ở đây, ngươi không có lời bào chữa nào.”

¹²⁰ Và, ngày nay, nếu Đức Chúa Trời thực hiện lời hứa của Ngài rằng Ngài sẽ sai Đức Thánh Linh đến trong những ngày sau rốt và những điều này sẽ xảy ra, anh em có thể nghi ngờ nó; nhưng bây giờ Ngài đến và làm Điều đó, thế gian không có một lời bào chữa. Tiếng sấm rền khắp nước này đến nước khác, hết nơi này đến nơi khác, cho đến khi Nó bao phủ trái đất. Đúng thế. Họ không có lời bào chữa. Họ sẽ không biết Điều đó nếu Đức Chúa Trời đã không đến và mang Nó đến. Nhưng Ngài đã mang Nó đến cho chúng ta bây giờ, và vậy thì trong những thực tế, những thực tế của việc đi theo Lời. Đi theo Lễ thật! Hãy ở lại với Nó!

¹²¹ “Ồ, tôi đi qua đây tại nhà thờ Báp-tít,” họ nói, “chúng tôi đã có Lễ thật.” Những người Giám Lý nói, “Chúng tôi đã có Lễ thật.” Bây giờ cái nào? Anh em cả hai đều khác nhau, mà người nào có Lễ thật. Đi xuống ở những người Cơ-đốc Phục lâm, “Chúng tôi đã có Lễ thật.” Đi qua tại Hội thánh Đấng Christ, “Chúng tôi đã có Lễ thật.”

¹²²Ồ, có một cách duy nhất để tạo nên Lễ thật, đó là, ở lại với Lời. Người nào đó đã đi ra khỏi Lời ở đâu đó. Họ có một phần của Lễ thật, rồi họ đi và đi sai đường trong Nó. Họ đi vào đường cái, và đi đường vòng. Hãy ở lại với Lời!

¹²³ Nói với họ về phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. “Ồ, điều đó không có gì quan trọng.”

124 Nó tạo nên sự khác biệt! Phao-lô nói ông đã ra lệnh cho dân sự phải chịu phép báp-têm lại như Danh Chúa Jê-sus Christ. Ông nói, “Nếu một Thiên sứ nói điều gì khác, hãy để người đó bị nghiền rữa.” Nó tạo nên sự khác biệt!

125 Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se nói, “Tôi sẽ chỉ lấy mũ ra...Tôi sẽ chỉ lấy mũ ra thay vì cởi giày của tôi. Khó để cởi dây giày của tôi, tôi sẽ chỉ lấy mũ ra và bày tỏ sự tôn trọng”? Đức Chúa Trời phán, “Giày!” Và Đức Chúa Trời đòi hỏi cởi giày, không phải mũ; giày, những gì Ngài đã phán.

126 Đức Chúa Trời ra lệnh cho mọi Lời của Ngài được ứng nghiệm từng chữ. Nó phải vậy. Anh em phải làm những gì Ngài phán làm, vì không một chút hay một chút nào sẽ qua khỏi Nó. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi.” Nó phải ở lại. Một, một chút hay một phần mười sẽ không qua khỏi Nó, Nó phải được ứng nghiệm tất cả.

127 Và, vậy thì, con người là thần dân của Đức Chúa Trời. Con người là những gì Đức Chúa Trời làm việc qua.

128 Và rồi khi con người tiếp nhận Lễ thật, đứng đúng đường cao tốc và bắt đầu di chuyển, và tìm thấy những thực tại này, tiếp tục, nó làm gì? Người anh em không tin, anh ta sẽ nhìn vào anh ta, nó giống như anh ta...Anh ta, anh ta không thể chấp nhận Nó. Nếu anh ta làm vậy, anh ta phải rời khỏi giáo hội của mình. Nếu anh ta rời khỏi giáo hội của mình, anh ta sẽ đứng một mình.

129 Một mục sư đã nói với tôi, ngay sau cuộc phỏng vấn đó, một mục sư nói, “Nhìn đây!”

130 Tôi nói với họ trên bục giảng, tôi nói, “Thế thì nếu tôi rất sai, có hàng trăm mục sư truyền đạo ở đây, người nào đó đến và dạy tôi điều gì là đúng.” Anh em không thấy ai đến, phải không? Và anh em sẽ không, bởi vì nó không có ở đó.

131 Một mục sư, mục sư xuất chúng, tôi sẽ không gọi tên ông ấy. Ông ấy là một anh em quý báu. Ông ấy đến, nói, “Anh Branham, chức vụ của anh, chắc chắn, anh có thể tiếp tục và làm điều đó. Nhưng nếu chúng tôi chấp nhận Điều đó, nếu chúng tôi chấp nhận Điều đó, giáo hội của chúng tôi từ chối chúng ta, thì chúng tôi có thể đi đâu?”

132 Tôi nói, “Đến Nơi ẩn náu đầy đủ mọi sự, Chúa Jêsus Christ! Đó là nơi anh đi. Hãy đi đến với Đấng Christ.”

“Ồ,” ông ấy nói, “nhưng còn chức vụ của chúng tôi?”

133 Tôi nói, “Chức vụ của anh cũng giống như chức vụ của bất cứ ai, nếu đó là thuộc về Đấng Christ, cho dù anh phải đi đâu.”

134 Nói, “Ồ, nếu tôi làm phép báp-têm như thế, họ sẽ đuổi tôi ra khỏi giáo hội của tôi.”

Tôi nói, “Họ đã làm với tôi. Vậy thì điều đó có gì quan trọng?”

135 Cứ tiếp tục đi trên đường cái. Cứ làm theo bản thiết kế. Chắc chắn, cứ tiếp tục với Nó, cho dù họ có gì đi nữa.

136 Sau-lơ đã có một quân đội được huấn luyện. Sau-lơ có một quân đội trí thức lớn. Họ, họ không muốn có Sa-mu-ên; như tôi đã giảng ở đây cách đây một thời gian, ở đâu đó. Họ đã có đội quân vĩ đại đó.Ồ, chắc chắn! Sa-...Và Sa-mu-ên đã nói với họ, ông đã đưa họ lên trước khi họ chọn vị vua này. Đức Chúa Trời là Vua của họ.

137 Và Đức Chúa Trời là Vua của chúng ta! Tại sao chúng ta muốn có điều gì khác ngoài Đức Chúa Trời? Tại sao một Cơ-đốc nhân muốn điều gì khác dẫn dắt mình ngoài Đức Thánh Linh? Tôi không biết. Tôi không thể hiểu được.

138 Và Sa-mu-ên đã gọi họ lên. Ông nói, “Ta muốn nói với các người đôi điều.” Nói, “Ta có bao giờ nói điều gì với các người trong Danh Chúa, mà không ứng nghiệm chẳng?”

“Không.”

139 “Ta đã từng lấy tiền của các người chưa? Ta có bao giờ xin tiền các người không?”

140 “Không, ông không cầu xin chúng tôi đồng nào. Và những gì ông nói, Chúa đã làm cho nó ứng nghiệm. Chúng tôi biết điều đó.”

141 Ông nói, “Thế thì tại sao các người chối bỏ Đức Chúa Trời, và muốn có một vị vua? Các người muốn hành động giống như thế gian.”

142 Và đó là những gì Ngũ Tuần đang làm ngày nay. Nó muốn làm những người khổng lồ trí tuệ. Nó muốn lấy Quyền năng ra

khỏi Hội thánh. Nó muốn làm cho một giáo phái lớn lên, mang nhiều thành viên hơn vào. Điều đó vô lý! Và khi anh em ràng buộc một người với một tín điều, khi anh em làm điều đó, anh em lấy Đức Thánh Linh ra khỏi người đó. Người đó sẽ phải cho đi nơi nào đó. Đức Thánh Linh sẽ hành động; con người không thể, vì lý do, về tín điều của mình. Bây giờ ông nói...

143 Và rồi, dĩ nhiên, Sau-lơ đã huấn luyện quân đội của mình. Ồ, chao ôi. Ông đã cho họ những người Y-sơ-ra-ên thật sự biết mọi cách để đánh bật ngọn giáo, hay để làm bất cứ điều gì. Nhưng một ngày kia, có một kẻ thách thức, gã Gô-li-át. Và, thưa anh em, điều đó cần nhiều hơn một sự huấn luyện trí tuệ.

144 Phải lấy một người biết điều gì đó về siêu nhiên. Nhưng Đức Chúa Trời đã có một người như vậy. Cảm ơn Chúa vì điều đó. Đức Chúa Trời luôn luôn có người nào đó. Ngài luôn luôn có. Ngài có một người mà Ngài có thể đặt tay Ngài. Một anh chàng nhỏ bé hồng hào ở ngoài đó, không nhiều lắm, nhưng ông đến đó và ông nói, “Các anh muốn nói với ta rằng các anh sẽ để cho người Phi-li-tin không cắt bì đó làm ô uế đạo quân sao?” Và có Sau-lơ, cao hơn cái đầu và vai trở lên hết thấy họ. Tất cả sự huấn luyện trí tuệ của ông đã không có tác dụng gì.

145 Bây giờ các giáo hội đã làm điều đó. Họ đã đi khỏi Đức Thánh Linh. Họ đã đi xa khỏi Quyền năng của Đức Chúa Trời. Họ đã đi khỏi sự dẫn dắt của Thánh Linh. Và chúng ta đã có...Chúng ta cũng có các con trai của—của Kịch. Chúng ta vừa có một trong những người khổng lồ vĩ đại của chúng ta ngày nọ, trên đây ở châu Phi, đã bị thách thức bởi một người Hồi giáo, về lời Kinh Thánh. Điều gì đã xảy ra? Ông uống nước giống như con trai khác của Kịch; không coi thường người anh em của chúng ta.

146 Nhưng họ có một người biết rằng Đức Chúa Trời có thể giải cứu. Họ mang Đa-vít nhỏ bé đó lên đó, và ông nói, “Tôi không biết gì về những ngọn giáo của ông, sự huấn luyện trí tuệ của ông. Nhưng tôi biết một điều. Tôi biết một điều, tôi đi ra đuổi theo những con chiên bị kẻ thù bắt. Ừ-m. Ừ-m. Đức Chúa Trời đã cho tôi mang chúng trở về.” Ông nói, “Huống chi Ngài sẽ khiến tôi, để cho tôi, mang trở về người Phi-li-tin chưa cắt bì này!”

¹⁴⁷ Những gì chúng ta cần ngày nay là những người nam và người nữ muốn có một thực tế. Ha-lê-lu-gia! Không phải là một tín điều; một thực tế, đó là những gì thế giới cần ngày hôm nay! Không phải là những tín điều và thời trang; chúng ta cần những thực tại trong Đức Chúa Trời! Thế gian không muốn có Nó. Thế gian không muốn có Nó. Họ không muốn, không muốn chấp nhận Nó. Nhưng Hội thánh phải có Nó. Đức Chúa Trời muốn anh em có Nó. Ngài là Đức Chúa Trời của những thực tại. Vâng, thưa quý vị.

¹⁴⁸ Đêm nọ, tôi đã đi với một số người bạn hiện đang có mặt bây giờ, một nhóm của họ, ra đây để xem điều này, điều này ở đây *Sam-sôn và Đa-li-la*, một sản phẩm của Cecil B. DeMille. Tôi đã nghe rất nhiều về điều đó. Tôi nghĩ tôi sẽ lái xe ra ngoài, xem nó trông như thế nào. Khi tôi thấy điều đó, tôi bắt đầu tự hỏi điều gì Đức Chúa Trời đã từng thấy trong một người như Sam-sôn, trong thời các quan xét.

¹⁴⁹ Đấy, Đức Chúa Trời sử dụng con người. Bạn có tin điều đó không? Nhưng Ngài chỉ có thể... Ngài chỉ có thể sử dụng con người khi Ngài có thể tìm thấy con người, khi Ngài có thể tìm thấy người nào đó mà Ngài có thể sử dụng. Có một khoảng trống trong thời đại các quan xét, Ngài không thể tìm thấy một người nào. Điều duy nhất Ngài có thể làm là chỉ đẩy lên một người, và người đó sẽ đi theo con đường nào đó; và rồi đẩy lên một người khác, và người ấy sẽ đi theo con đường nào đó. Ngài không có người nào mà Ngài có thể tuyệt đối hoàn toàn tin tưởng.

¹⁵⁰ Và tôi tự hỏi, Ngài đã thấy gì trong Sam-sôn này? Sam-sôn giống như nhiều nhà lãnh đạo của chúng ta ngày nay, một người đàn ông của các quý bà, đuổi theo từ nơi này đến nơi khác, theo đuổi phụ nữ. Giống như nhiều nhà lãnh đạo của chúng ta ngày nay, giống như nhiều người thỏa hiệp của chúng ta trên Lời, để một người đàn bà dẫn dắt họ, đưa họ vào làm thầy giảng và những việc như thế.Ồ, chao ôi!

¹⁵¹ Tôi chỉ yêu cầu bất kỳ người đàn ông nào đưa ra lời Kinh Thánh cho một nữ thầy giảng. Tôi có thể chứng minh cho anh em điều đó trong Cựu Ước, như Phao-lô đã nói, “Ngay cả Luật pháp cũng nói vậy.” Tôi đã xem xét niên đại của Cựu Ước, ngày

hôm qua, và tôi thấy trong đó nơi họ có những cảnh sát đặc biệt, đến nỗi một người đàn bà thậm chí không thể đến hành lang thứ hai hay thứ ba, chứ đừng nói đến bục giảng. Họ có những cảnh sát đặc biệt trong Đền thờ, để giữ dân Ngoại ở bên ngoài đó, và những người nữ kế tiếp, và rồi đến những người Lê-vi, và rồi đến Nơi Chí Thánh. Họ thậm chí không thể đến hành lang thứ hai. Điều đó hoàn toàn đúng. Và ngày nay chúng ta đã làm cho phụ nữ trở thành thần tượng của chúng ta. Quá nhiều nhà lãnh đạo của chúng ta để cho những phụ nữ xinh đẹp và những thứ như thế xui khiến họ, hãy để cho vẻ đẹp của—của người nữ thuộc linh, hội thánh.

¹⁵² Anh em biết đấy, một người nữ là hình bóng của Hội thánh. Chúng ta là Nàng Dâu. Hội thánh là Nàng Dâu.

¹⁵³ Có rất nhiều cô dâu. Và họ để cho phụ nữ lôi kéo họ. Các mục sư truyền đạo ngày nay để cho các giáo hội kéo họ ra khỏi Lễ thật. Và cô ấy làm gì? Cô ấy cắt tóc anh ta, cô ta cắt đứt quyền lực của anh ta, cô ta có cách của mình.

¹⁵⁴ Không chống lại các chị em của tôi. Nếu Đức Chúa Trời có thể ban cho một người đàn ông một điều tốt hơn một người vợ, thì Ngài sẽ ban cho anh ấy điều đó.

¹⁵⁵ Nhưng không phải tất cả phụ nữ đều là vợ, không phải tất cả phụ nữ đều vậy. Không phải tất cả phụ nữ đều là mẹ. Không phải tất cả những người có con đều là mẹ. Tôi đã thấy một số người có sự tôn trọng tốt hơn dành cho một con chó; đem con cái của họ và để chúng ra trên đường phố, và nằm ngoài đó. Nhiều người đi ra trong những bộ quần áo tầm thường này và những thứ khác, và ăn mặc vô đạo đức.

¹⁵⁶ Tôi đã thấy những người đàn ông đi xuống phố, ngày hôm qua. Tôi đang đi xuống phố để làm điều gì đó, ở đó tôi thấy người này đến người khác, đi xuống phố, với người vợ trẻ xinh đẹp của mình, với những bộ quần áo nhỏ bé, trông thật kinh khủng. Đó không phải là một người đàn ông; đó là một kẻ nhu nhược. Bất cứ ai để cho vợ mình ăn mặc như thế, không phải là một người đàn ông. Ồ, anh ta có thể giống như, có cơ bắp; đó là kẻ vũ phu, đó là súc vật.

157 Một người đàn ông là “tính cách.” Chúa Jêsus, Người vĩ đại nhất từng sống, Ngài chỉ là một chàng trai nhỏ bé, “không có vẻ đẹp để chúng ta ưa thích Ngài,” nhưng chưa bao giờ có một nhân vật từng được ban cho thể gian như Chúa Jêsus Christ.

158 Tôi đã thấy một số người đàn ông, nặng hai trăm năm mươi cân, không có một cân đàn ông nào trong họ. Khi nó đến...[Bằng trống—Bt.]...không hề mạnh mẽ như một con ngựa. Đôi khi họ không có một giác quan ngựa, vì vậy, một con ngựa thông minh về các sự việc. Một con ngựa sẽ biết tốt hơn. Bây giờ, đó là sự thật. Bây giờ, anh em chỉ cố gắng để con ngựa đực cố gắng hãm hiệp con cái, và tìm hiểu điều gì xảy ra. Con ngựa đã có giác quan tốt hơn. Thấy không? Và con người không có nhiều giác quan như con ngựa, khi nói đến nhiều sự sống.

159 Và chúng ta gọi một con lợn nái già, gọi nó là một con lợn nái, và một con chó cái già, một người đàn bà dâm dăng. Và rất nhiều phụ nữ có gương mặt xinh đẹp này ở quanh đây thì thấp kém hơn, trước mặt Đức Chúa Trời, mười triệu lần, hơn là một con chó cái già hay một con lợn nái. Điều đó chính xác!

160 Điều đó nghe có vẻ thẳng thừng, đó là lý do người ta không thích Nó. Đó là khi Chúa Jêsus nói với họ Lê thật, họ quay lưng với Ngài. Nhưng giờ đã đến, và bây giờ là, mà Cha đang muốn điều gì đó để thờ phượng Ngài trong Thánh Linh, và bước đi trong Thánh Linh, và sống trong Thánh Linh, và nói Lê thật.

161 Lê thật luôn luôn, hoặc giải thoát, hoặc ràng buộc. Nếu bạn bị ràng buộc, thì bạn không được tự do. Nếu bạn tự do, bạn sẽ không sống theo cách đó.

162 Anh em nói, “Ồ, tôi đã có Đức Thánh Linh,” và vẫn sống như cách anh em làm? Điều gì đó đã xảy ra với anh. Anh em không bao giờ có Đức Thánh Linh đến vào Ngày lễ Ngũ tuần; Nó làm cho anh em khác biệt.

163 “Tôi không tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi không tin vào những điều này.” Thế thì anh em không bao giờ có Đức Thánh Linh giáng xuống vào ngày lễ Ngũ tuần. Chắc chắn không!

164 Bạn đã chịu phép báp-têm như thế nào? “Tôi đã chịu phép báp-têm!” Như thế nào, trong danh của Cha, Con, Thánh Linh? Không ngạc nhiên khi anh em hành động giống như cách anh em làm! Thấy không?

165 Phao-lô nói, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?”

166 Họ nói, “Chúng tôi đã tin rồi. Chúng tôi là những người Báp-tít.” Công vụ 19, xem điều đó có đúng không. “Chúng tôi là những người Báp-tít! Chúng tôi đã chịu phép báp-têm với Giảng,” người—người ấy nói, “cùng một người đã làm phép báp-têm cho Chúa Jêsus.”

167 Ông nói, “Điều đó sẽ không có tác dụng.” Nói, “Các anh phải đến chịu phép báp-têm lại, nếu các anh muốn nhận lấy Đức Thánh Linh.” Anh em có thể nhận được điều gì đó trông giống như Nó, điều gì đó mà hành động giống như Nó, một chút; nhưng đó không phải là Điều thật, bởi vì, anh em phải đến và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Và khi họ làm điều đó, ông đặt tay trên họ, và *rồi* Đức Thánh Linh giáng trên họ. Họ nghĩ rằng họ đã có Nó.

168 Và tôi muốn biết, người anh em đó ở đây trong nhà thờ, hay đã ở đâu, nói rằng tiếng Hy Lạp gốc không nói; “anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh *khi* anh em tin,” tiếng Hy Lạp đã nói thế. Tôi muốn anh em biết rằng điều đó sai. Đó là một sai lầm; thậm chí không phải tiếng Hy Lạp, không phải tiếng Hê-bơ-rơ, hay thậm chí không phải tiếng A-ram. Nó nói, “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh *từ khi* anh em tin chưa?” Không phải, *khi* anh em tin. Vì vậy bất cứ ai đã nói điều đó, anh em thật sự không biết mình đang nói về điều gì, thưa anh em. Thấy không? Không, thưa quý vị. Anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh “sau khi” anh em tin, không phải *khi* anh em tin.

169 Đức Thánh Linh là một sự ban cho của Đức Chúa Trời, mà đến trên anh chị em, điều đó thay đổi anh chị em và làm cho anh chị em khác biệt hoàn toàn với thế gian và những người khác. Anh em khác biệt! Họ...Anh em không phải ăn mặc khác biệt, anh em không phải mặc áo choàng dài và cổ tròn. Anh em sống khác hẳn. Anh em hành động khác hẳn. Quyền năng của

Đức Chúa Trời ở cùng anh chị em. Mọi người biết, anh em được đánh dấu bất cứ nơi nào anh em đi. Được rồi. Đức Chúa Trời biết người của Ngài. Ngài đánh dấu người của Ngài. Chính là điều đó. Nhưng anh em phải đến với Lễ thật. Thấy đó.

¹⁷⁰ Điều gì ở trong Sam-sôn đó? Một người săn đuổi phụ nữ? Chắc chắn. Anh ta kiêu ngạo, không vâng lời cha mẹ mình. Họ bảo anh ta đừng đi xuống đó với người đàn bà đó, Giê-sa-bên đó, nhưng anh ta không chịu nghe họ. Đó là gì? Sam-sôn có sức mạnh. Bây giờ hãy lắng nghe. Sam-sôn sẵn sàng đầu phục sức lực của mình. Sam-sôn đã dâng sức mạnh của mình cho Đức Chúa Trời, nhưng ông đã dâng tấm lòng của mình cho Đa-li-la.

¹⁷¹ Và đó là cách nó xảy ra ngày nay. Bây giờ, nhiều người sẽ đi đến một thần học viện và học hỏi, ồ, một người khổng lồ tri thức, học tất cả tiếng Hy Lạp và mọi thứ khác; nhưng, khi nó đến với Lễ thật, người đó sẽ dâng sức mạnh học vấn của mình cho Chúa, vâng, nhưng tấm lòng của mình người ấy dâng cho giáo hội, chứ không phải Đức Chúa Trời. Đó là vấn đề với dân sự ngày nay, họ muốn làm theo những tín điều của họ.

¹⁷² Họ không muốn có sự thực tế của Đức Thánh Linh. Họ không muốn hành động khác với những gì họ luôn hành động. Nhưng khi anh em trở thành một Cơ-đốc nhân, anh em là một người đặc biệt, một chức tể lễ hoàng gia, một dân tộc lạ lùng, những người kỳ quặc, làm những điều kỳ quặc và những điều lạ lùng, không thích hợp với thế gian. Và khi các bạn ở trong thế gian, các bạn không thích hợp với Đức Chúa Trời. Người này thì ngược lại với người kia. Một người làm cho anh em hành động giống như họ làm trên Thiên đàng, người kia làm cho giống như họ làm trên đất.

¹⁷³ Và dân sự muốn hành động giống như họ làm trên đất, và rồi tiếp tục và nói rằng họ sẽ lên Thiên đàng, nhưng đó sẽ là một sự thất vọng biết bao. Chúa Jêsus phán, “Sẽ có nhiều người đến với Ta, trong ngày đó. Họ sẽ đứng bên cạnh hàng chục triệu người, và nói, ‘Tôi đã thuộc về điều này, và tôi đã làm điều này.’” Ngài phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi những kẻ làm công gian ác. Các người phục vụ những tín điều.”

¹⁷⁴ Nếu anh em được dẫn dắt bởi Thánh Linh! Tất cả các con trai và con gái của Đức Chúa Trời được dẫn dắt bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Họ di chuyển bởi Thánh Linh, kỳ quặc, lạ lùng. Họ ở lại đúng đắn, và mọi hành động là với Kinh Thánh. Họ ở lại, tất cả giáo lý của họ ở lại đúng với Kinh Thánh. Họ sẽ không thay đổi về một điều. Kinh Thánh nói ở đâu, họ sẽ di chuyển ngay vào đó. Nếu họ dừng lại một phút, họ đang cố gắng nghiên cứu và xem cách nào để làm; và rồi Đức Thánh Linh bày tỏ điều đó, và người đó hành động ngay. Và người ấy làm điều giống như vậy, tuân theo những luật lệ giống như vậy, đặt cùng một nền tảng, cùng một Đức Chúa Trời đến trên người ấy, và những phép lạ giống như vậy, và những phép lạ giống như vậy, và những dấu hiệu giống như vậy đi theo người, mà đã đi theo Ngài.

¹⁷⁵ Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta, là một Người, hãy tin những công việc Ta làm. Hãy tin Ta. Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Đấy, đó là những công việc đi với đức tin này. “Hãy chỉ cho tôi những công việc của anh em (bởi đức tin của anh em) không có đức tin của anh em, và tôi sẽ chỉ cho anh em những công việc của tôi bởi đức tin của tôi,” Phao-lô nói. Thấy không?

¹⁷⁶ Bây giờ, điều gì đã xảy ra trong Sam-sôn? Ông không đầu hàng lòng mình.

¹⁷⁷ Ngày nay, con người nghĩ về những tín điều của họ nhiều hơn là họ... và người ta nghĩ về những tín điều của họ nhiều hơn.Ồ, bây giờ, tôi không nói điều gì chống lại các giáo hội.

¹⁷⁸ Tôi đang nói về ngũ tuần! Mà, hội thánh này nghiêng về phía ngũ tuần. Nó không phải là một tổ chức Ngũ Tuần. Chúng ta không thuộc về bất kỳ tổ chức nào, không bao giờ có ý định. Chúng ta thuộc về Đấng Christ. Đúng vậy. Thế thì, vậy thì, Ngũ Tuần không phải là một tổ chức. Ngũ Tuần là một kinh nghiệm mà mọi người nhận được. Những người Giám Lý đã tiếp nhận Nó. Công giáo tiếp nhận Nó. Những người Báp-tít tiếp nhận Nó. Ai cũng có thể nhận lãnh Nó, nhưng đó là một kinh nghiệm.

¹⁷⁹ Và có hàng ngàn và hàng ngàn, tự gọi họ là, “ngũ tuần,” thậm chí không biết sứ điệp đầu tiên của ngũ tuần là gì. Trước khi anh em có thể bắt đầu đúng đắn, anh em phải có được nền tảng đúng

đẫn. Anh em phải có được trên nền tảng ngũ tuần. Nền tảng ngũ tuần là gì?

¹⁸⁰ Khi lễ khánh thành Hội thánh được ban cho vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi họ thấy họ nói tiếng lạ, và trinh nữ Ma-ri ở ngoài đó hành động như say rượu, và tất cả những người còn lại loạng choạng xung quanh như thế, họ nói, “Gì vậy? Cái gì vậy, cái này? Tất cả những người này đều say rượu à?”

¹⁸¹ Phi-e-rơ nói, “Những người này không phải là người say rượu, như các người nghĩ đâu, vì đó là giờ thứ ba trong ngày. Đây là điều mà đã được nói về trong...trên bản thiết kế, ở đó trên bản đồ chỉ đường. Đây là điều mà bản đồ chỉ đường đã nói. Giô-ên nói chúng ta sẽ đến nơi này, chúng ta sẽ đến ngã ba này, ‘Sẽ ứng nghiệm trong những ngày sau rốt, hai ngày sau rốt cuối cùng, hai ngàn năm cuối cùng, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ tuôn đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Các con trai và con gái của các người sẽ nói tiên tri, và trên những đày tớ gái và tớ gái của Ta, những người trẻ của các người sẽ thấy những khả tượng, những người già các người sẽ mơ thấy chiêm bao. Ta sẽ tỏ cho thấy những điều kỳ diệu và những dấu lạ trên trời, và những điều như thế.’”

Họ nói, “Chúng ta có thể làm gì để có được Điều này?”

¹⁸² Ông sẽ đặt loại nền tảng gì, Phi-e-rơ? Ông đã có những chìa khóa dẫn đến Thiên đàng. Ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các người, và chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, và các người sẽ nhận được cùng một Đức Thánh Linh. Lời hứa dành cho mọi thế hệ sau này, cho con cái của các người, và họ là những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Đó là nền tảng.

¹⁸³ Thấy đó, họ—họ sẽ đến và cho của họ—của họ...Họ sẽ đi đến...Họ sẽ đi học. Các chàng trai sẽ đi học, để học trở thành một mục sư. Mà Ồn thôi, không có gì chống lại điều đó, học để trở thành một mục sư; nhưng, anh em không thể học để trở thành một mục sư, ân tứ của một mục sư là một ân tứ từ Đức Chúa Trời. Họ là những sứ đồ thông minh và có học vấn cao như họ có thể được, Chúa Jêsus vẫn...Ngài...Họ không phải vậy. Nhưng Ngài vẫn không để họ rao giảng cho đến khi họ nhận lãnh Đức Thánh

Linh. Và khi họ có Đức Thánh Linh...Bây giờ, nếu anh em đi đến một thần học viện, và kinh nghiệm mà họ đã có vào ngày lễ Ngũ tuần đến với anh em, a-men. Nhưng nếu anh em chỉ đi ra qua những quan niệm tri thức và, ồ, một bậc thầy về tiếng Hy Lạp và một bậc thầy về nghệ thuật, và tất cả những thứ khác nhau này, một—một Bằng Cử nhân, và tất cả những thứ khác này. Nếu anh em đến với những tấm bằng đó, anh em chỉ đang cố gắng hiển sức lực của mình cho học vấn của mình. Anh em muốn dâng lòng của mình cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời muốn có tấm lòng của anh em. Vâng, thưa quý vị. Người ấy dâng sức mạnh của người ấy, không phải tấm lòng. Vâng, thưa quý vị.

Đức Chúa Trời chỉ có thể sử dụng những gì chúng ta dâng cho Ngài.

¹⁸⁴ Bây giờ có nhiều anh em sẽ nói, “Tôi sẽ cho mười lăm phút vào sáng Chúa nhật nếu...Nếu anh giảng lâu hơn thế nữa, tôi sẽ chỉ, đứng dậy và đi về nhà.” Ồ, anh em có mười lăm phút vào sáng Chúa nhật. Ừmm! Đó là những gì bạn dâng cho Đức Chúa Trời. Một số người trong họ nói, “Tôi có thể chịu đựng nửa giờ. Tôi không biết làm thế nào tôi có thể làm điều đó.” Ồ, đây, đó là những gì anh em có được, mười lăm phút, nửa giờ. Thấy không?

¹⁸⁵ Các bạn có thể cho điều gì? Đức Chúa Trời sẽ nhận những gì các bạn dâng cho, nhưng Đức Chúa Trời muốn tất cả của các bạn. Ngài muốn từng chút của các bạn. Ngài muốn tất cả. Ngài muốn mọi thứ của bạn. Ngài muốn sự sống của bạn. Ngài muốn lời chứng của bạn. Ngài muốn từng phút bạn sống. Ngài muốn bạn sống đúng đắn, hành động đúng, nói chuyện đúng, làm đúng đắn. Ngài muốn mọi sự đầu phục Ngài một cách hoàn hảo, để Ngài có thể dẫn dắt anh chị em và hướng dẫn anh chị em, và đưa anh chị em vào những nơi mà Ngài muốn anh chị em đi. Được dẫn dắt bởi Thánh Linh!

¹⁸⁶ Nhưng người ta ngày nay nói, “Bây giờ hãy đợi một chút, nếu mục sư của tôi giảng hơn hai mươi phút!”

¹⁸⁷ Tôi đã nghe điều đó nhiều lần. Tôi đã thấy những mục sư tốt quay lưng lại với các giáo hội, bởi vì ban chấp sự nói, “Bây giờ nhìn đây, thưa mục sư, chúng tôi đã thuê ông đến đây. Và chúng tôi không bao giờ thuê ông đến đây và chửi rửa chúng tôi suốt

buổi sáng. Chúng tôi muốn ông, chúng tôi—chúng tôi đã ấn định thời gian hai mươi phút; chuông reo, và tốt hơn là ông nên xong việc!”

188 Anh em biết đấy, tôi—tôi—tôi muốn có một nhà thờ như thế một lần. Tôi muốn có đặc ân nói với họ những gì tôi nghĩ về họ và những gì Lời nói về họ. Vâng.Ồ, nếu mất cả ngày, cứ tiếp tục rao giảng. Vâng. Đức Chúa Trời muốn sự đầu phục hoàn toàn. Anh em tin điều đó không? Đức Chúa Trời muốn có một sự đầu phục. Làm thế nào Đức Chúa Trời có thể tỏ cho anh em thấy những thực tại trước khi anh em đầu phục Ngài? Anh em phải đầu phục. Hãy lắng nghe.

189 Khi anh em đầu hàng tất cả! Anh em hát bài hát đó, “Tôi dâng, tôi dâng hết.” Còn thuốc lá thì sao? Còn việc ăn mặc đó thì sao? Còn tính khí đó thì sao? Còn những thứ khác đi với nó thì sao? Còn về tính cách nhỏ bé đó anh em có thì sao? Còn ý tưởng rình mò nhỏ bé đó thì sao? Còn việc quở trách bất cứ ai làm phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus thì sao?

190 Khi mà, anh em không có chỗ nào trong Kinh Thánh mà người nào đã từng chịu phép báp-têm cách nào khác. Tôi thách thức bất cứ ai chỉ cho tôi thấy bất cứ người nào, bất cứ lúc nào bên ngoài giáo hội Công giáo khi họ bắt đầu ba trăm năm sau cái chết của sứ đồ cuối cùng, nơi mà bất cứ ai đã từng sử dụng danh “Cha, Con, và Thánh Linh” trong phép báp-têm. Hãy đến cho tôi thấy lời Kinh Thánh hay lịch sử. Đó là một tín điều Công giáo! Đó không phải là người Tin Lành. Bây giờ, tôi có thể chỉ cho anh em thấy trong Kinh Thánh chỗ mà Kinh Thánh tiên đoán rằng họ sẽ sử dụng Danh Ngài cho đến lúc đó, và đi ra với một cái tên giả rằng họ “đang sống,” và—và họ đã chết. Tôi có thể tỏ cho anh em thấy điều đó bằng lời Kinh Thánh. Kinh Thánh nói họ sẽ làm vậy.

191 Ở đây Nó được mang đến ngay trước mặt họ, tại sao người ta không nhận lấy Nó? Thật chính xác như họ đã làm trong thời Chúa Jêsus. Họ không muốn những thực tại. Họ muốn có một tín điều. Họ muốn điều gì đó, đi ngang qua, nói, “Tôi thuộc về nơi này. Tôi thuộc về hội đồng này. Tôi thuộc về!” Gì vậy?

192 Bạn muốn thuộc về Thiên đàng! Đó là nơi mà những tình cảm của anh em nên có, về những điều ở trên. Chúa Jêsus phán, “Hãy đặt sự yêu mến của người trên những thứ ở trên, không phải trên những thứ ở dưới đất. Chúng sẽ qua đi.” Hãy ở lại với Đức Chúa Trời. Hãy ở lại với những thực tại. Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời của thực tại. Ngài luôn luôn như vậy, trong mọi thời đại. Bất cứ lúc nào con người đó đã từng bước đi với Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời trở thành một thực tại mà đã thực hiện những dấu kỳ và điều kỳ diệu và phép lạ với dân sự của Ngài. Đó là mục đích của Đức Chúa Trời để làm vậy. Đầu phục tất cả.

193 Ngay tại đây ở Louisville, Kentucky, cách đây không lâu, đã có một gia đình rất tử tế. Họ có một đứa con bị đau. Đã kêu để cầu nguyện cho điều đó. Bác sĩ bước ra từ bệnh viện. “Còn đứa bé thì sao?”

194 Ông ấy nói, “Đứa bé đó sắp chết. Không có điều gì khác có thể được thực hiện cho nó.” Nói, “Nó bị bệnh bạch cầu.” Nói, “Đứa bé phải chết.”

195 Tôi nghĩ, “Ôi Đức Chúa Trời, Ngài chưa nói điều đó. Ngài chưa bao giờ làm chứng điều đó.” Đã đi và nói chuyện với cha mẹ, và cha mẹ đã khóc và nức nở. Con của—của—của họ đã chết, theo như họ biết. Nhưng họ đã làm gì?

196 Bác sĩ đã đúng. Ông, mọi thứ mà ông biết làm, ông đã làm. Bệnh bạch cầu là một kẻ giết người, và không gì có thể ngăn chặn được nó. Nói, “Đứa bé sắp chết.”

197 Ông của đứa bé đó. Tất cả các bạn đều biết trường hợp này. Và ông của đứa bé đó cũng đến. Khi ông ấy nghe tôi nói về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, ông nói, “Tôi nhớ cách đây nhiều năm, khi một thầy giảng già nói sẽ đến lúc mà người ta sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh lần nữa, và những dấu kỳ phép lạ sẽ được thực hiện.” Ông đi ra trong một căn phòng nhỏ cho chính mình. Ông không muốn ở lại với con trai hay con dâu của mình nữa. Ông ở lại trong đó, khóc và cầu nguyện. Khi ông cụ bước ra khỏi đó, mồ hôi lấm tấm trên vầng trán hói của ông, đôi mắt ông sáng lấp lánh. Ông nói, “Đứa bé đó sẽ sống.”

Nói, “Gì hả?”

198 Ông nói, “Thưa bác sĩ, tôi kính trọng ông như một—như một người của khoa học. Tôi tôn trọng ông và sự thông minh của ông mà ông đã học được qua nghiên cứu y khoa. Nhưng,” nói, “tôi đã cầu nguyện và tôi đã cầu nguyện, và tôi đã cầu nguyện cho đến khi tôi đầu phục mọi thứ tôi phải đầu phục, và Đức Thánh Linh phán, ‘Đứa bé sẽ sống.’” Nó đã sống. Tại sao? Ông đã đầu phục mọi thứ ông có.

199 Đức Chúa Trời đã nắm giữ ông và có thể nói chuyện với ông, khi ông sẵn sàng từ bỏ mọi thứ. Đó là những gì chúng ta thiếu. Anh em không muốn từ bỏ những đường lối của mình. Anh em không muốn từ bỏ xã hội của mình. Anh em không muốn từ bỏ nhóm nhỏ bé mà mình thuộc về. Anh em không muốn từ bỏ bất cứ lúc nào, anh em phải làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, thay vì cầu nguyện. Anh em không muốn từ bỏ mọi thứ cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời muốn bạn từ bỏ! Kết thúc, tôi muốn nói điều này. Tôi muốn nói nhiều hơn ở đây, nhưng tôi không có thời gian. Đức Chúa Trời muốn sự đầu phục hoàn toàn. Khi bạn đầu phục mọi thứ, rồi bạn sẽ thấy những gì tôi đang nói về là Lẽ thật.

200 Và anh em nói, “Họ sẽ đuổi tôi ra khỏi giáo hội của tôi. Họ không cho phép tôi giảng.” Điều đó có gì khác biệt? Đó là một tổ chức khoa học. Những gì chúng ta đang nói về, là bước đi trong Thánh Linh. Đức Chúa Trời là một thực tại.

201 Điều gì xảy ra nếu Môi-se đã nói, “Bây giờ hãy đợi. Tôi đã học được tất cả sự thông thạo về điều này, những thuật sĩ, và vân vân, ở Ai Cập. Tôi có thể dạy cho người Ai Cập một số—một số—một số thủ thuật. Tôi có thể dạy tâm lý cho họ. Tôi có thể dạy họ đạo đức về—về nhiều thứ. Tôi là bậc thầy của nó”? Nhưng ông phải quên mọi thứ mà ông đã từng biết. Và Đức Chúa Trời đã nhổ bật mọi thứ ra khỏi ông; Ngài đã mất bốn mươi năm để làm điều đó. Nhưng khi ông gặp Đức Chúa Trời, mặt đối mặt, ông biết có một Đức Chúa Trời hằng sống. Ông đã nhìn thấy Ngài trong bụi cây đang cháy, và ông đã nói chuyện với Ngài. Ông đã đi xuống và thực hiện công việc một mình, ông không cần phải có một đội quân. Ngài đã đi xuống, với ông và Đức Chúa Trời. Ông đã đi theo bản đồ chỉ đường. Ông có quyền năng của Đức Chúa Trời. Ông đã có lời hứa của Đức Chúa Trời. Ông có Thánh Linh của

Đức Chúa Trời. Ông không cần đạo đức hay học vấn của mình.

202 Khi Chúa Jêsus còn ở đây trên đất, Ngài phải săn lùng, một lần nữa, để tìm thấy một người. Ngài đã đi đến những người thượng lưu, những người có học thức và những người trí thức, Ngài có thể tìm thấy bất cứ ai không? Không, thưa quý vị. Họ gọi Ngài là, “Bê-ên-xê-bun, ma quỷ.” Ngài không thể tìm thấy một người nào sẽ đi theo Ngài. Ngài đã làm gì? Ngài phải lấy những gì tốt nhất mà Ngài có thể có được. Đó không phải là điều đáng tiếc sao?

203 Tôi thường nghĩ điều này. Và chúng ta đang kết thúc, thưa hội thánh, hãy lắng nghe những lời nhận xét này. Tôi thường nghĩ điều gì, điều gì, tại sao, cách mà chúng ta đã tự tước đoạt chính mình, cách mà chúng ta đã cướp đi kế hoạch của Đức Chúa Trời, bởi không, đầu phục hoàn toàn đời sống của chúng ta cho Ngài, mọi thứ mà chúng ta có, cho Ngài. Cách mà chúng ta đã—đã không cho phép chương trình của Ngài—của Ngài. Thật chúng ta đã nán lại, và đã khiến Ngài phải chờ đợi và chờ đợi, và chờ đợi, cố gắng tìm người nào đó mà Ngài có thể làm việc qua, cố gắng tìm một người ở nơi nào đó mà Ngài có thể đặt niềm tin vào, người nào đó mà sẽ từ bỏ mọi thứ.

204 Hãy đến một cách tỉnh táo, hợp lý với Đức Chúa Trời, nói, “Cha ơi, con đây này. Con không quan tâm, con sẽ làm theo lời Kinh Thánh, bản thiết kế. Con không quan tâm người nào khác nói gì, con sẽ ở lại với Nó,” và thực sự có ý nghĩa đó. “Con không quan tâm con phải trả giá gì, Chúa ôi. Con không là gì cả, để bắt đầu, nhưng con muốn Ngài dẫn dắt con. Và hãy để Đức Thánh Linh, mà đã viết Kinh Thánh này, và đưa ra những lời hứa này, xác nhận nó trở lại qua đời sống con. Con cảm thấy rằng Ngài đang dẫn dắt con theo cách đó.”

205 “Có tôi đây, xin hãy sai tôi,” Ê-sai nói trong đền thờ, khi ông nhìn thấy những Chê-ru-bin với đôi cánh che mặt, che chân, và bay bằng đôi cánh. Và Ngài lấy than lửa và làm sạch miệng ông, rồi Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trên ông. Tại sao chúng ta không thể? Đức Chúa Trời không thể tìm thấy con người như thế.

²⁰⁶ Khi Ngài săn tìm các môn đồ của Ngài, “Ngài đã đến với Chính dân Ngài, Chính dân Ngài đã không tiếp nhận Ngài.” Ngài không thể tìm thấy ai. Họ đang chờ đợi Điều đó.

²⁰⁷ Ngày nay thế giới đang chờ đợi sự chữa lành Thiên liêng. Nhưng tôi không quan tâm đến bao nhiêu sự chữa lành Thiên liêng anh—anh em làm, họ vẫn không tin anh em.

²⁰⁸ Ồ, ngay sau khi họ từ chối Chúa Jêsus, khi bảy mươi người bỏ đi, Ngài thậm chí quay lại với những môn đồ đó, nói, “Các người cũng muốn đi sao?”

²⁰⁹ Họ nói, “Chúng tôi sẽ đi đâu?” Phi-e-rơ, ông nói, “Ngài có Lời của Sự sống Đời đời.” Hiểu không?

²¹⁰ Và Ngài đã đi ra ngay, và có một người đàn ông thậm chí không có nhãn cầu trong hốc mắt. Và Ngài đã lấy một ít đất sét và trát lên mắt ông, bảo ông, “Hãy đi rửa trong hồ Si-lô-ê.” Và, khi ông làm thế, ông nhìn thấy trở lại.

²¹¹ Điều đó có thay đổi họ không? Sự nổi tiếng của Ngài có gia tăng không? Không. Nó đã đi xuống, xuống, xuống. Tại sao? Ngài đã ở lại trên đường. Ngài đã ở lại trên bản đồ chỉ đường.

²¹² Ngày nay cũng vậy. Họ thấy những dấu hiệu, dấu kỳ, phép lạ, và mọi thứ được thực hiện, và họ nói, “À, điều đó, không có gì với điều đó. Nó sẽ xảy ra, dù sao đi nữa.” Thấy không?

²¹³ Họ đã làm cho La-xa-rơ sống lại từ mồ, trông giống như điều đó sẽ làm rung động cả đất nước. Kinh Thánh nói Ngài sẽ làm điều đó. Đó là những dấu hiệu theo sau. Khi Ngài đứng, với người đàn bà Sa-ma-ri ở đây, và phán, “Người có năm đời chồng.” Điều đó hẳn đã làm rung động cả thế giới.

²¹⁴ Và ngày hôm nay Ngài đứng trong dân sự của Ngài, và anh em thấy Điều đó, hết lần này đến lần khác, thực hiện điều giống như vậy. Và họ nói, “À! Ủ-m. Ồ, tôi nghĩ điều đó ổn thôi.” Đấy, chỉ đơn giản là không quan tâm, không đầu phục. Ồ, họ sẽ dành một ít thời gian, thỉnh thoảng đi nhà thờ, và điều gì đó giống như thế. Nhưng khi nó đến phải đầu phục, không, họ sẽ không làm điều đó, không đầu phục. Họ không muốn có Nó.

²¹⁵ Khi Chúa Jêsus kêu gọi các môn đồ của Ngài, Ngài phải làm gì? Lấy ví dụ những người, rất mù chữ, những người mà thậm

chỉ không thể ký tên của chính họ. “Phi-e-rơ, Giảng,” Kinh Thánh nói, “họ là những người dốt nát và không có học.” Đó là người mà Ngài phải có được.

²¹⁶ Nhưng nếu người trí thức không muốn, họ không muốn nghe Ngài lúc đó, họ sẽ không nghe Ngài bây giờ. Họ đã có đường lối riêng của họ. Họ đang trên con đường riêng của họ. Và họ—họ đi theo con đường đó bởi vì họ đã được hướng dẫn cách đó, bởi vì các mục sư của họ, các giám mục của—của họ, và các hồng y của họ và—và các giáo hoàng, và những gì khác nữa, đã hướng dẫn họ trên con đường đó.

²¹⁷ Nhưng Đức Thánh Linh sẽ mang anh em trở lại với lễ Ngũ tuần, mọi lúc. Họ đã làm trong Kinh Thánh, với mọi người, và điều đó sẽ xảy ra trong thời đại này, với mọi người. Nó sẽ mang anh em trở lại với thực tế đó. Nó sẽ mang anh em trở lại với phép báp-têm bằng Quyền năng của Thánh Linh, điều đó sẽ dẫn dắt anh em và sẽ không bao giờ lấy một Lời ra khỏi Kinh Thánh. Nó sẽ ở lại ngay trong Kinh Thánh. Nơi nào Nó nói *điều này*, Nó sẽ đi theo ngay qua Nó. Đức Thánh Linh sẽ. Nó mang lại một thực tế.

²¹⁸ Ngài đã làm gì? Ngài phải kiếm những người đánh cá ngu dốt này, thậm chí không có quần áo; chỉ có cái gì đó quấn quanh họ, tạp dề cá, và vân vân, không có quần áo. Thật ngu dốt, họ không thể ký tên của họ; không học hành, không có học vấn. Nhưng Ngài đã tìm thấy người nào đó. Ngài phải kiếm người nào đó. Nhưng Ngài đã tìm thấy những con người trong loại tình trạng đó, mà sẵn sàng đầu phục, điều đó đã sẵn sàng. Họ không có gì khác để nắm giữ. Họ không có nhà thờ nào, giáo phái nào và bất cứ thứ gì. Họ chỉ là những người đánh cá ngu dốt, những người chần chừ; không biết viết, không biết đọc, cũng không gì cả. Nhưng họ không có gì để mất, và Ngài đã đến với họ và họ đã đầu phục nó. Họ nói, “Hể điều gì Ngài phán, lạy Chúa, chúng tôi sẽ làm điều đó. Chúng tôi sẽ đi theo Ngài.”

²¹⁹ Nhưng khi họ hoàn toàn đầu phục và dâng chính mình cho Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã ban cho họ một thực tại ngũ tuần. Ngài đã dẫn dắt họ đến lễ Ngũ tuần, và ban cho họ Đức Thánh Linh. Ở đó, nơi họ đã ở, ở đó, dưới Thánh Linh của Đức Chúa Trời, làm tất cả các loại dấu hiệu ngu dại cho dân sự, lấp

bấp và nói lấp, và hành động kỳ cục, và cố gắng để...Kinh Thánh đã nói. Họ đã làm gì? Họ đã ở trên đường cái.

²²⁰ Kinh Thánh nói, “Ta sẽ dùng môi lấp bắp và lưỡi khác mà nói với dân này, và này là nơi Yên nghỉ, của linh hồn. Đây là điều sẽ đến.” Ê-sai 28:18, hãy đọc nó. “Ta sẽ dùng môi nói lấp bắp và các thứ lưỡi khác mà nói với dân này. Đây là sự Yên nghỉ.” Không phải Chúa nhật; không phải là ngày Yên nghỉ. Đức Thánh Linh là ngày Yên nghỉ. Anh em Cơ-đốc phục lâm; không phải ngày sa-bát ngày thứ bảy là sự Yên nghỉ. Đức Thánh Linh là Sự Yên nghỉ! “Ta sẽ dùng môi miệng lấp bắp và các thứ lưỡi khác mà nói với dân này. Và đây là ngày Sa-bát. Đây là!” *Sa-bát* có nghĩa là “Yên nghỉ.” Đây là sự Yên nghỉ, cho linh hồn, anh em có sự Yên nghỉ Đời đời.

²²¹ Giống như Đức Chúa Trời, khi Ngài tạo nên thế gian. Ngày thứ bảy, Ngài nghỉ ngơi sau đó. Ngài đã yên nghỉ, Ngài tiếp tục nghỉ ngơi.

²²² Khi chúng ta đi vào trong Đức Chúa Trời, chúng ta nghỉ ngơi mọi lúc; không phải từ Chúa nhật này đến chủ nhật khác. Chúng ta yên nghỉ, Đời đời. Chúng ta có Sự sống Đời đời. Đức Thánh Linh ban cho anh em sự Yên nghỉ.

²²³ Bây giờ, họ đã có một kinh nghiệm ngũ tuần, một thực tại của Đức Chúa Trời. Họ đã tìm thấy điều gì đó.

²²⁴ Cho phép tôi nói một điều nữa. Những tín điều không làm thỏa mãn một tấm lòng đói khát. Những tín điều sẽ không thỏa mãn. Nếu một người đang đói khát Đức Chúa Trời, anh em hãy nói với người ấy, nói, “Hãy nói Tín điều các Sứ đồ, gia nhập giáo hội, ghi tên mình ở đây, được rảy nước hay dim mình xuống,” hay bất cứ điều gì anh em muốn, điều đó sẽ không bao giờ thỏa mãn một linh hồn đói khát. Bởi vì, họ đã được định trước, của Đức Chúa Trời, để tìm kiếm Sự sống. Họ đã từng là những thiên sứ, đã từng có một thiên sứ đã không sa ngã. Hai phần ba số thiên sứ trên Trời đã sa ngã; đó là những tà linh này đang làm việc giữa vòng dân sự, rất sùng đạo. Anh em biết Kinh Thánh nói điều đó. Anh em không phải lúc nào cũng đứng ở đây. Anh em đã từng ở một nơi nào khác.

225 Hãy nhớ, tội lỗi không bắt đầu trên đất. Tội lỗi bắt đầu trên Thiên đàng, khi Lu-xi-phe lấy và làm cho người đó...Hắn nói, “Tôi muốn có một giáo phái, làm một điều lớn lao,” đã đi lên miền bắc đất nước và thiết lập một thứ lớn hơn Mi-chen đã có. Và hắn đã bị đuổi ra khỏi Thiên đàng.

226 Và những thiên sứ kia ở đó, họ là những linh.Ồ, đó là lý do, “Khi đèn tạm trên đất này bị tan rã, chúng ta có một đèn tạm đang chờ đợi rồi.” Thấy không? Và đó là lý do, “Tên của chúng ta đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.” “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta.”

227 Làm thế nào bạn có thể? “Các người có mắt, mà không thể thấy; có tai, mà không thể nghe.” Không lạ gì, đấy. Ở đó, tất cả những điều này, đấy, mà Đức Chúa Trời đã hứa ở đó, nó là tất cả...Khi tôi nói đêm nọ rằng một người...

228 Chúa Jêsus phán. Con thú đến trên trái đất, anti-christ, rất sùng đạo, “rất gần gũi nó sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.” Sự vĩ đại, tổ chức vĩ đại sẽ bắt đầu như thế nào, và họ sẽ có những tổ chức khác. Gái điếm mẹ già; và bà có những cô con gái nhỏ, là những gái điếm đã đi ra ngoài, các tổ chức. Nói, “Và họ hầu như sẽ lừa dối cả thế giới, và sẽ lừa dối ngay cả chính những người được chọn nếu có thể được.”

229 Nhưng không thể được; tên của họ đã được ghi trên Chiên Con. “Những kẻ Ngài đã biết trước, Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, Ngài đã xưng công bình; và những kẻ Ngài đã xưng công bình, Ngài đã làm cho vinh hiển.” Vì vậy, không còn nữa, anh em thấy đấy. Đúng vậy. Anh em không thể đến trừ khi Đức Chúa Trời kêu gọi anh em. “Không phải là người nào muốn hay bôn ba mà được; chính là Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót.” Điều đó chính xác. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

230 Thế thì, họ không muốn nghe Điều đó. Tại sao? Họ ở trong bóng tối. Họ muốn đi theo tín điều. “Tôi thật tốt như anh.” Không có gì nói về sự tốt lành. Không ai tốt. Ấy là Đức Chúa Trời tốt lành, đấy. Nhưng bạn có muốn đầu phục Ngài không? Đó là những gì tôi đang nghĩ. Bạn đã sẵn sàng để đầu phục chưa? Thấy không? Nó sẽ không—sẽ không thỏa mãn một linh hồn đói khát. Hãy lắng nghe.

²³¹ Khi, Phao-lô, bao nhiêu người biết rằng ông là một—ông là một nhà thần học? Nhưng ông là một người phi thường về trí tuệ. Ông, chắc chắn, ông đã được dạy dỗ dưới thời Ga-ma-li-ên, một trong những nhà thần học giỏi nhất thời đó. Nhưng ông đã nói gì khi ông đến với Hội thánh? Đọc Cô-rinh-tô Nhì 2:4, trong Cô-rinh-tô Nhì 2:4, ông nói, “Tôi không đến với anh em bằng những lời nói làm say mê, sự khôn ngoan của con người trong thế gian này; vì, nếu tôi làm vậy, sự tin cậy của anh em sẽ được xây dựng trên sự khôn ngoan của con người, những tổ chức, những giáo phái. Nhưng tôi đã đến với anh em trong Quyền năng của Đức Thánh Linh, những sự minh chứng. Minh chứng điều gì? Tỏ ra những dấu kỳ và phép lạ bởi Đức Thánh Linh. Tôi đến với anh em rằng...rằng sự tin cậy của anh em—của anh em, rằng đức tin của anh em, sẽ không yên nghỉ trên sự khôn ngoan của giáo phái lớn nào đó của giáo hội nào đó, nhưng nó sẽ yên nghỉ trên Quyền năng của Đức Thánh Linh và sự sống lại của Chúa Jê-sus Christ.” Nhà thần học vĩ đại nhất từng sống, đã nói ông phải quên mọi thứ ông từng biết, để tìm thấy Đấng Christ. Và ông nói, “Tôi không giảng những điều thuộc về trí tuệ. Tôi giảng sự đơn sơ về sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Và tôi đến với anh em, rao giảng Điều đó.” Nói, “Tôi có thể giảng cách khác, nhưng” nói “những công việc của tôi và những công việc của tôi—của tôi không giảng như thế.”

²³² “Bây giờ, chúng ta sẽ thấy nếu chúng ta không thể có được một triệu người nữa trong năm '34, '44,” bất kể nó là gì, khẩu hiệu của họ. “Chúng ta sẽ có *rất nhiều* thành viên gia nhập năm nay!”

²³³ Ông nói, “Tôi có thể làm điều đó. Tôi đã có điều đó quá lâu, nhưng tôi đã tránh xa nó. Tôi đến với anh em, không phải với một lời nói đầy quyến rũ và văn hoa của một nhà thần học nào đó. Nhưng tôi đến với anh em trong Quyền năng và sự biểu lộ của Đức Thánh Linh, rằng đức tin của anh em sẽ được xây dựng trong Đức Thánh Linh chứ không phải trong sự khôn ngoan của một số người.”Ồ, chào ôi!

²³⁴ Đức Chúa Trời, đang trông đợi những người như vậy. Đức Chúa Trời ngày nay đang tìm kiếm những con người mà Ngài có

thể nắm giữ như thế.

²³⁵ Cách đây không lâu, tại Luân Đôn, Anh quốc; đi dạo một chút. Và nước Anh là, Quần đảo Anh, rất đông người! Ở nước Anh, hầu như không thể tìm thấy một nơi nào, hầu như không, không có nhà trên đó, và họ đang trồng...Giống như ở nước Đức, và vân vân, họ là những đất nước cổ xưa, và những mảnh đất bị kiệt quệ, và họ có một khu vườn nhỏ. Ở nước Đức và những nơi như thế, anh em không tìm thấy, trong sân sau, một số cỏ được cắt tỉa đẹp đẽ và nhiều cây cối. Anh em tìm thấy cà chua và đậu và khoai tây, thứ gì đó để ăn. Họ phải. Và những mảnh đất được trồng trọt cho đến khi...

²³⁶ Người lính thủy thủ trẻ đưa tôi đi khắp nơi, chúng tôi đi lên trên đỉnh đồi, Anh Baxter và tôi, và chàng trai này. Chúng tôi đến một nơi đó là một nơi tuyệt đẹp. Có cây cối, và cỏ xanh, và mọi thứ. Tôi nghĩ, “Đó không phải là một nơi đẹp sao!” Tôi nói với người thủy thủ này, tôi nói, “Thưa anh, tôi—tôi muốn hỏi anh một câu. Tôi thấy rằng hòn đảo của anh ở đây được bao phủ rất nhiều. Tại sao một không gian rộng lớn ở đây, rộng vài mẫu, một địa điểm tuyệt đẹp với cây cối và thung lũng, và mọi thứ như thế, tại sao anh lại để lại mảnh đất đó, và không ai muốn xây nhà ở đây?”

²³⁷ Anh ấy nói, “Thưa mục sư, tôi—tôi muốn nói điều này. Khoảng hai trăm năm trước, có một trận dịch sốt biến chứng nước tiểu đen, đã bùng phát ở đây ở nước Anh.” Và nói, “Họ không có huyết thanh, và dân chúng chết như ruồi.” Anh nói, “Những chiếc xe ngựa, họ nói với tôi, đến ngày và đêm. Họ thậm chí không thể chôn họ. Các giáo sĩ sẽ chỉ đi ra đây, thỉnh thoảng, giơ tay lên và cầu nguyện, và đi về. Người ta đã ném tất cả họ vào thung lũng này ở đây. Người ta thậm chí không thể chôn họ.” Nói, “Họ đã chết, và họ đã chết, cho đến hàng ngàn lần hàng ngàn, về trẻ em, người lớn, thanh thiếu niên và mọi thứ, đã chết. Và người ta chỉ đưa họ ra ngoài đó, và rồi chỉ lấy và rải bụi đất lên trên đầu họ khi bệnh dịch đã chấm dứt.”

²³⁸ Và anh ấy nói, “Anh biết gì không?” Anh nói, “Từ ngày đó, cho đến nay, người Anh rất chắc chắn rằng sẽ không đặt nền móng của mình trên nơi mà một thứ giống như thế đã từng có. Người

ấy sẽ không đặt nền móng của mình trên những thứ như...Người đó sẽ không bao giờ đặt nhà mình trên một nơi mà sự chết đã nằm như thế.” Và tôi đã đứng đó một chút, và tôi nghĩ. Không cần nói với anh ấy, anh ấy sẽ không hiểu điều đó.

²³⁹ Nhưng làm thế nào, trong thế giới, mà một người sẽ đối diện một cách chân thành, cho đến khi, nếu bệnh sốt huyết đen, cách đây hai trăm năm, đã nằm trên mặt đất đó, nhưng anh em rất nghi ngờ, và rất quan tâm về việc anh em phải sống lâu hơn một chút, và anh em có thể mắc bệnh hắc lao nếu anh em từng đặt nhà mình ở đó, và rồi anh em sẽ trông nơi đến Đồi đồi của mình dựa trên tín điều nào đó của con người đã chết cách đây hàng trăm năm, dựa trên thần học nào đó, thần học của giáo hội nào đó đã được đặt trên kệ hàng trăm năm, không một sự việc, không một hành động của Đức Chúa Trời trong họ, và mọi thứ khác, và anh em sẽ dán tên và tín điều của mình, và mọi thứ, ngay trên đó, và tiếp tục sống. Hãy lắng nghe, bạn ơi, bạn đừng làm thế.

²⁴⁰ “Trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó. Các công việc mà Ta làm, các người cũng sẽ làm. Nay, Ta ở cùng các người, ngay cả trong các người, luôn luôn, cho đến tận thế; Chúa Jêsus Christ, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

²⁴¹ Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời của thực tại. Đừng chỉ lấy một tín điều. Đừng chỉ nhận lấy một cảm giác. Hãy nhận lấy thực tế! Hãy lấy một Đức Chúa Trời thật, điều gì đó mà Đức Chúa Trời là, một Đức Chúa Trời của thực tại. Điều đó mang lại cho bạn sự đảm bảo. Nó mang lại cho bạn hy vọng. Nó cho bạn đức tin. Nó ban cho anh em Thánh Linh. Nó cho anh em những dấu hiệu. Nó mang lại cho anh em những điều kỳ diệu. Nó thực hiện trong anh em giống như nó đã thực hiện trong Đấng Christ. Bởi vì, đó là mục đích đến của Ngài, để mang Đức Chúa Trời đến với con người, và làm cho Đức Chúa Trời và con người trở nên một.

²⁴² Nhưng chúng ta đã nhận những giáo phái, và đuổi Ngài ra ngoài; đã nhận lấy những tín điều, và đuổi Ngài ra ngoài, và bây giờ chúng ta đang ở trên những đường vòng qua đây. Nhưng có một con đường cái thật sự, và “một con đường” trong đường cái đó.

243 Bây giờ với các anh em Nazarene, tôi muốn nói điều này. Anh em nói, “Con đường xưa phước hạnh.”

244 Nhưng nó không phải là đường cái, nếu anh em để ý. Nói, “Có một đường cái, và,” và là một liên từ, “và một con đường.” Và “đường đi” là trong đường cái. Không phải tất cả đều ở trên đường cái, đang đi, nhưng tất cả đó là trong “con đường,” đó là đường đi. Thấy không? “Có một đường cái, và...” Đọc Ê-sai 35, “Có một đường cái, và một con đường.” Thấy không? Đường cái đã có một trung tâm, là ở giữa đường. Và ở giữa đường là nơi nó ở. Và rồi khi mưa đến, nó rửa sạch tất cả rác rưởi ở bên cạnh.

245 Bây giờ nếu anh em quan sát, khi một người được cải đạo, người đó ngồi, mắt nhìn thẳng vào Đấng Christ. Bây giờ nếu anh em không xem, giống như tôi đã giảng đêm nọ, giống như trong...

246 Khi Gia-cốp và Ê-sau được sinh ra, cả hai đều được sinh ra bởi một người cha thánh khiết và một người mẹ thánh khiết, nhưng họ là anh em sinh đôi. Một người, một người xác thịt, sùng đạo, đã đi nhà thờ và là một người tốt, rất tốt. Gia-cốp là một người nhút nhát, nhưng ông có một tâm trí của mình về một việc. Quyền thừa kế đó có ý nghĩa mọi thứ đối với ông, cho dù ông phải có được nó như thế nào. Bởi vì, Kinh Thánh nói, “Ông đã được chọn trước khi sáng thế, để nhìn tới điều đó.”

247 Và ngày nay có nhiều người, tôi không quan tâm họ phải sử dụng bao nhiêu sự nổi tiếng, họ phải mất đi bao nhiêu, hoặc những gì họ phải làm, không có gì khác biệt với họ nếu chúng được gọi là kiểu cũ, cho dù chúng là gì đi nữa, họ hướng mắt về Đấng Christ bởi vì họ được chọn vào Sự sống Đời đời. Và họ trông ngay trên đó. Nếu nó lấy đi mọi thứ, nếu nó lấy đi mọi thứ họ có, họ trông ở đó.

248 Người kia là con người hư danh. Anh ấy đi nhà thờ và cảm thấy tốt như những người còn lại, đi về nhà. Đấy, đó là đời sống Ê-sau, đấy. Và người khác là một đời sống Gia-cốp. Bây giờ anh em đấy, cả hai phía.

249 Hãy đặt nền tảng của bạn trong Chúa Jêsus Christ! Hãy tin chắc rằng điều đó ở trong Ngài. Làm thế nào bạn vào được trong Ngài? Bằng cách bắt tay, bằng sự rảy nước, bằng bất cứ điều gì?

“Bởi Một Thánh Linh,” Cô-rinh-tô Nhất 12, “tất cả chúng ta đều chịu phép báp-têm vào trong một Thân, một Đức Thánh Linh.” Được báp-têm vào trong một Thân, nơi chín ân tứ thuộc linh và bốn chức vụ thuộc linh nằm trong một Thân thể đó. Trong đó, Đức Chúa Trời đã đặt trong Hội thánh, các sứ đồ, các tiên tri, và vân vân, trong Hội thánh này. Trong đó có những ân tứ chữa lành, những phép lạ, nói tiếng lạ, sự khôn ngoan, tri thức, có những điều mà (những dấu hiệu) đi theo người tin.

²⁵⁰ Tại sao bạn chấp nhận...Tại sao bạn chấp nhận...Điều mà tôi không thể hiểu được, tại sao người ta muốn lấy một số cổ đại già giáo hội, khi Văng Đá thì đầy mặt ong. Chao ôi, tôi thật sự không thể hiểu được điều đó.

²⁵¹ Chúng ta hãy cúi đầu. Bạn có muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, nói, “Đức Chúa Trời ban cho tôi sự ao ước của lòng tôi. Tôi yêu Chúa Jêsus”?

²⁵² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, đôi khi sau buổi nhóm, tôi tự hỏi. Tại sao Đức Thánh Linh cứ liên tục đập vào hội thánh? Ngài làm điều đó như thế nào? Tuy nhiên, con người được xức dầu của Thánh Linh không thể nói những gì họ muốn nói, họ phải nói những gì Thánh Linh nói. Và chúng con thấy rằng trong Kinh Thánh Cựu, những người đập vàng, người đập vàng, và đập vàng, và sẽ lật nó lên và đánh nó cho đến khi tất cả những thứ vớ vẩn được lấy ra khỏi nó; và người đó đã đánh nó rất lâu, cho đến khi ông nhìn thấy sự phản chiếu của chính mình trong vàng, rồi ông biết nó là tinh khiết. Đức Thánh Linh cũng đánh đập hội thánh, lật nó, và lên án nó vì *điều này* và lên án nó vì *điều kia*, cho đến khi Ngài lấy đi tất cả sự ngu ngốc, cho đến khi sự phản chiếu thực sự của Chúa Jêsus Christ phản ánh trong dân sự của Ngài; rằng họ có cùng Sự sống, cùng những dấu hiệu, làm những phép lạ giống như Ngài đã làm, sự phản chiếu của Đức Thánh Linh trong dân sự.

²⁵³ Lạy Chúa, xin nhận lấy tấm lòng tội nghiệp của con. Hãy đánh đập con, xoay con, bất cứ cách nào Ngài muốn, Chúa ôi, nhưng xin để con phản chiếu Chúa Jêsus. Xin để con phản chiếu Ngài, Chúa ôi. Xin cho tất cả những người ở đây ngày hôm nay,

Chúa ôi, tất cả chúng con hãy phản ánh Ngài; Đời sống yêu thương của Ngài, sự vâng lời của Ngài đối với Cha.

²⁵⁴ Chúng con vừa nói với họ rằng Ngài đã phai nhạt sự nổi tiếng của Ngài. Khi Ngài đi chữa lành người đau, chắc chắn, Ngài thật vĩ đại, nhiều người đến gặp Ngài. Nhưng đó là gì? Bánh mì và cá. Và khi Ngài phán với họ Lễ thật của Lời, họ không muốn bước đi trong Đó, thì sự nổi tiếng của Ngài liên tục giảm xuống. Ngài tiếp tục làm những phép lạ, nhưng sự nổi tiếng của Ngài đã giảm xuống.

²⁵⁵ Ngài là Đức Chúa Trời của thực tại. Ngài luôn luôn như vậy. Ngài không thay đổi. Con cầu nguyện, Cha ôi, rằng hội thánh, và tất cả những người ở đây đã giơ tay lên, sẽ có được khả năng về điều đó ngày hôm nay. Xin cho họ thấy, Chúa ôi, đó không phải là con người. Nếu chúng con đi theo con người, thì chúng con thật khốn khổ. Nhưng nếu chúng con chỉ đi theo Đức Thánh Linh, Ngài sẽ dẫn dắt chúng con đến với mọi lời hứa của Kinh Thánh. Cầu xin cho mọi sự được ứng nghiệm trong đời sống dân sự ở đây ngày hôm nay.

²⁵⁶ Con giữ quần áo trẻ em, những chiếc áo khoác nhỏ, những chiếc khăn tay, những bưu kiện, trong tay con. Chúng con được dạy, trong Kinh Thánh, rằng họ đã lấy khăn tay và tạp dề, từ thân thể của Thánh Phao-lô; và những tà linh ra khỏi dân sự, và các bệnh tật được chữa lành. Con người ngày nay vẫn nhìn thấy cùng một Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng con biết chúng con không phải là Thánh Phao-lô, nhưng Ngài vẫn là Chúa Jêsus. Và đó không phải là Thánh Phao-lô; đó là đời sống đầu phục của Thánh Phao-lô cho Chúa Jêsus Christ. “Chúa đã làm những phép lạ đặc biệt,” không phải Phao-lô; Chúa!

²⁵⁷ Bây giờ, lạ Cha là Đức Chúa Trời, chúng con tin rằng chúng con không biết một điều, nhiều lần bị chỉ trích; sự rửa chân, làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, cấm những thầy giảng nữ, tin vào sự an ninh Đời đời của linh hồn, như Phao-lô đã dạy. Đã nói với những người Ê-phê-sô, “Trước khi sáng thế họ đã được định trước, trở nên các con trai và con gái của Đức Chúa Trời.” Đã nói với những người Cô-rinh-tô rằng, rằng “Đức Chúa Trời ghét Ê-sau và yêu Gia-cốp, trước khi họ được sanh ra, trước

khi họ có cơ hội biết đúng và sai,” bởi vì sự định trước của Ngài— của Ngài. Sự biết trước của Ngài cho Ngài biết. Và, Cha ôi, tại sao họ sa ngã vì những điều như thế, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, với những dấu kỳ phép lạ như Ngài đã hứa, Kinh Thánh nói “Ngài hôm qua, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Lạy Cha, chúng con không có ý khác biệt. Nhưng chúng con...để...để là đầy tớ của Ngài, chúng con phải làm theo Lời Ngài. Con cầu xin, Cha ôi, rằng Ngài sẽ cho dân sự thấy rằng không được khác biệt hay ích kỷ, hoặc cố gắng trở thành người nào đó mà chúng con không phải. Chúng con chỉ đang cố gắng nắm giữ Lời Ngài. Xin cho mọi người thấy điều đó, Cha ôi.

²⁵⁸ Và khi con gửi những bộ quần áo này cho người đau, xin cho mỗi người trong họ được chữa lành, Chúa ôi. Cầu xin Đức Thánh Linh của Ngài nhìn thấy sự bày tỏ đức tin này, và xin cho họ đi và được chữa lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

²⁵⁹ Xin ban phước cho Anh Neville. Xin ban phước cho hội thánh, với nhau. Xin ban phước cho trường Chúa nhật, các giáo viên. Xin ban phước cho tất cả các mục sư ở đây. Xin ban phước cho những vị khách đến thăm nhà chúng con.

²⁶⁰ Lạy Chúa, xin giúp con. Con phải lái xe thật nhanh bây giờ, để ở nơi xa kia, để cố gắng an ủi một gia đình đang đau khổ; một trăm năm mươi dặm, hay nhiều hơn nữa, xuống nơi xa kia trong đất nước, chỉ mất một ít thời gian để làm điều đó. Xin ở cùng con, Chúa ôi. Giúp đỡ con. Và có thể trong điều này...Không bao giờ, con không bao giờ thích nói về một người đã ra đi cho đến khi con cho những người đó, những người mà đang đứng bên cạnh, một cơ hội để tiếp nhận Ngài. Đức Chúa Trời ôi, xin ban cho nhiều người trong những người Kentucky đáng thương kia sẽ bước đến bàn thờ đó một cách khiêm nhường chiều nay, trong giáo hội Giám Lý đó, và dâng tấm lòng của họ cho Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin thương xót bây giờ.

²⁶¹ Xin ban phước cho chúng con, với nhau. Chữa lành người đau, và cứu người hư mất. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁶² Tôi sẽ mời Anh Neville đảm nhận buổi nhóm chỉ trong vài phút bây giờ, để tiếp tục, và tôi không biết anh ấy sẽ làm gì vào

lúc này. Và tất cả anh chị em cầu nguyện cho tôi, và tôi sẽ gặp lại anh chị em sau. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville. 🕊️

60-0626 Những Thực Tại Không Thể
Sai Lầm Của Đức Chúa Trời Hằng Sống
Đền tặm Branham
Jeffersonville, Indiana Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org